

ŠIBENSKI LIST

GLASILO ŽUPANIJE ŠIBENKE

GOD. XXXII.
BROJ 1606

IZDAVAČ: INFORMATIVNI CENTAR
Šibenik, 8. listopada 1994.

ZAŠTO SU
PROGNANICI I
IZBJEGLICE U
„SOLARISOVU“
HOTELU „NIKO“
ŠTRAJKALI
GLĀDU?

REINTEGRACIJA PROGNANIKA MORA POČETI

„To što bi sada trebalo činiti je svojevrsna rein-
tegracija prognanika kao posebnog tkiva u hrvatski
državi. Nisu to, ili ne bi smjeli biti, ugroženi koji
su to imali.“

Stranica 3.

PIRINE SU ZA PRASCE

Prognanici i izbjeglice u hotelu „Niko“ u „Solarisu“ pro-
šlog su tjedna odbili uzeti hrana jer je, kažu, nejestiva.
Je li navodno loša hrana samo povod njihovu nezado-
voljstvu a uzroci mnogo dublji i mogu li se riješiti samo
na razini „Solarisa“

Stranica 4.

OSTALI BEZ PARKIRALIŠTA I ČLANSTVA

STUDENTSKI CENTAR U ŠIBENIKU, NAKON TRI RATNE GODINE

Mladi iz Šibenika odlaze velikim dijelom i stoga
jer u gradu nema viših škola ili fakulteta — govori
Ante Copic, direktor Studentskog centra u Šibeniku.
Visoko učilište bilo bi u interesu razvoja gra-
da, pa u Studentskom centru, sukladno s nasto-
njima Županije da se izbori za visoko učilište
u gradu, već razmisljavaju o novome prostoru, pri-
mjereno studentima koji bi boravili u Šibeniku.
Koliko je u proteklim ratnim godinama opao op-
seg poslova SC u Šibeniku, kazuje podatak da je
od nekadašnjih 2,5 tisuće članova Centra, trenu-
tačno ostalo svega dvjesto

Stranica 8.

**MLADEN ABRAMAC, NAČELNIK OPĆINE
UNEŠIĆ I ŽITELJI PLANJANA GORNJIH TVRDE:**
„BEZ VODE I STRUJE NEMA ŽIVOTA!“

ZAGORA U MRAKU I BEZ VODE!

Žitelji Općine Unešić nemaju dovoljno vode. O njezinoj kvaliteti suvišno je govoriti. -Srđa je sto imamo bunare, kažu. Ništa manje problema nemaju niti s opskrbom električnom energijom. Sve to mora, tvrde u Unešiću, imati u vidu hrvatska vlast. „Ne želimo da još prođe pedeset godina, kako bi nas se sjetili. Neka nam osiguraju kvalitetnu infrastrukturu, a o gospodarskom razvoju brinut ćemo se sami.“

Stranice 6. i 7.

REPORTAŽA

ŽIVOT »MALE KALIFORNIJE«

Stranica 5.

Damir Begović i Jan Dagber nakon potpisanih ugovora o isporuci 100 kilometara podmorskog kabela

HEP I ŠVEDSKA KOMPANIJA ABB-HIGH VOLTAGE CABLES POTPISALI UGOVOR O ISPORUCI 100 KM PODMORSKOG KABELA ŠIBENIKU

PODMORSKIM KABELOM STRUJA NA ŽIRJE I KAPRIJE?

Damir Begović, generalni direktor HEP-a i Jan Dagber direktor švedske kompanije ABB-High Voltage Cables potpisali su prošlog petka u šibenskoj Gradskoj vijećnici ugovor o isporuci stotinu kilometara podmorskog kabela za elektrifikaciju jadranskih otoka. Devetnaest milijuna njemačkih maraka, koliko je potrebno za plaćanje kabela, dio je projekta otočne veze iz kojeg stoji i hrvatska Vlada.

Ovaj ugovor omogućuje nam povezivanje svih hrvatskih otoka koji do danas nisu bili kvalitetno povezani s elektroenergetskim sustavom, kazao je uz ostalo Begović.

"Zadovoljan sam što sam ponovo u Hrvatskoj i što potpisivanje ovog ugovora kazuje da imate povjerenja u nas. Napraviti ćemo sve što bude mogli, jer naša dva naroda imaju puno toga zajedničkog", rekao je Jan Dagber nakon potpisa.

Kako prema prvom programu elektrifikacije otoka nije utrošeno oko 11 kilometara podmorskog kabela, na inicijativu šibenskog gradonačelnika prof. Ante Šupuka, taj kabel će biti iskorišten za napajanje električnom energijom otoka Kaprija i Žirja. Potvrdio je to i generalni direktor HEP-a Damir Begović u razgovoru s novinama.

Šibenik je uistinu vezan uz povijest hrvatske elektroprivrede i stoga smo mu posebno naklonjeni. Grad Šibenik je obranio Hrvatsku u do-

Postignutim dogovorom s HEP-om i gospodinom Begovićem izuzetno sam zadovoljan. Time ćemo rješiti jedan od najvećih problema u opskrbi naših otoka električnom energijom, posebno Kaprija i Žirja, kazao je novinarima gradonačelnik Ante Šupuk

movinskom ratu i neka ovo bude naš doprinos vašem gradu i stotoj obljetcnicu hrvatske elektroprivrede koju obilježavamo sljedeće godine, rekao je tom prilikom Begović.

Postavljanjem podmorskog kabela za naše otroke Kaprije i Žirje, rješili bismo ogroman problem ove županije i grada, za sljedećih pedeset i više godina. Postignu-

tim dogovorom s HEP-om izuzetno sam zadovoljan i mislim da je to još jedan dokaz duboke veze između grada Šibenika i HEP-a, a od velikog je značaja i to što Šibenik nije ostao izuzet iz Vladinog i HEP-ovog programa otočke veze, kazao je gradonačelnik Šibenika Ante Šupuk.

Prema ugovoru isporuka kabela trebala bi biti u roku od sedam mjeseci. Za pola-

nje je potrebno 40 dana, a u međuvremenu treba pripremiti i okolnu, obalnu instalaciju. Ukoliko sve bude teško prema ugovorenim klauzulama, podmorski kabel za prijenos električne energije do svih jadranskih otoka, pa tako Kaprija i Žirja, trebao bi biti u funkciji već sljedećeg ljeta.

K.R.
Snimio: V. P.

KRONIKA

Od prvog dana listopada vlasnicima tekućih računa kod Jadranske banke dopušteni je negativni saldo smanjen sa 75 na 50 posto prosjeka stalnih tromjesečnih primanja. Svi korisnici čiji minus premaši spomenutih 50 posto bez čekovnih kartača ostati šest mjeseci.

Na konstituirajućoj Skupštini dioničkog društva TEF-Nikica Dunkić izabran je za predsjednika, a Marko Miletic za dopredsjednika Skupštine Uprav-

ni odbor tog dioničkog društva djelovat će u sastavu: Vječeslav Baranović, Zvonimir Blažević, Zrinka Višić, Dinka Vukicević, Ante Šupuk. Ovim je, prema riječima direktora Petra Rađevića i formalno započeo život d.d. TEF-a čiji je većinski vlasnik država; nakon pretvorbe 93 posto vrijednosti TEF-a u vlasništvo Fonda za privatizaciju, Mirovinsko invalidskog fonda radnika Hrvatske i Fonda mirovinsko invalidskog osiguranja individualnih poljoprivrednika Hrvatske. Mali dioničari, njih 590, vlasnici su svega 6,8 posto vrijednosti TEF-a.

Prema podacima Zavoda za platni promet, od 459 poduzeća na području Županije koja su podnijela izještaj o poslovanju u prvom polugodištu ove godine, njih 171 poslovalo je s gubitkom, mahom u industrijskim djelatnostima i trgovini. Ukupno je gubitak 105 milijuna kuna od čega je polovica ostvarena u velikim poduzećima koja su u državnom ili mješovitom vlasništvu. Od poduzeća koja su poslovala pozitivno više od pola ih je u privatnom vlasništvu, a ostvarila su dobit od 32 milijuna kuna. U prvih šest mjeseci

ove godine prosječna plaća u Županiji iznosila je 827 kuna i 28 posto niža je od republičkog prosjeka.

Na pitanje postoji li cvijet težak 1100 kilograma i visok tri i pol metra odgovaramo potvrđeno, postoji. Kako i gdje je "narastao"? Varenjem aluminijskih limova i profila u TLM-ovu Centru za aluminij. Skulpturu aluminijskog cvijeta koja će krasiti jednu od varoždinskih plaža osmislio je akademski kipar Svan Redl-Vučić po narudžbi varoždinskog Gradske poglavarstva. L.M.

CRNO-BIJELO U KOLORU

DISKRETNI ŠARM BEZIMENE GRAĐEVINE

Samo Šibenčani mogu u život vratiti bivši dom bivše JNA koji trenutno ne-povratno propada. Kada će to shvatiti i hrvatska Vlada? U protivnom, grad će i dalje imati građevinu bez imena i prezimena

Piše: Ivica POLJIČAK

Prijevrat na ljestvici najintrigantnijih građevina u Šibeniku trenutno nitko ne može oduzeti bivšem domu bivše JNA. Današnjom pojavnostu jednostavno je do svoga kraja dovedena provokativnost, neprekidno prisutna od vremena kada je, pod autorskom rukom arhitekta Ivana Vitića, izgrađena na rubu Poljane. Interpolacijska struktura, situirana metodom kontrasta, svojom razrivenošću danas je još kontrastnija. Čak se može reći da svojim izgledom sugerira dojam koji se može, u najširem smislu rječi, smjestiti u nadrealizam. Stoga je razumljivo da problem građevine koja se zove bivšim imenom bivše institucije, jer novog nema, postaje ključno gradsko pitanje, a istodobno će njegovo rješavanje na najbolji način nagovijestiti kuda Šibenik u graditeljskom smislu smjeru ubuduće. Za sada se svi slažu u jednom: postojeće stanje je neodrživo.

Simboličko kamenovanje

Ispравno doživljen kao neprijateljsko tkivo u utrobi grada bivši dom kamenovan je u dva navrata. Uzaludni su bili apeli tadašnjih »općinskih struktura« da ne razbijamo u biti naše, jer su količine nagomilanog bijesa i frustracija uzele toliko maha da je pravo čudo da se incidentne situacije nisu umazale. Kamenja su na staklenu fasadu bivšeg doma prvi put poletjela nakon finalne utakmice, za prvaka bivše Jugoslavije, košarkašica »Elemenasa« i beogradskog »Crvene zvezde«. Okrpjena fasada nije dugo ostala čitava, a pravo temeljito kamenovanje slijedilo je nakon što su javnosti prikazane stražive slike masakra nad hrvatskim policajcima u Borovu Selu. To je, do tada, bio najjasniji znak bivšoj JNA da je stran tijelo u ovom gradu, a buduća događanja su dala Šibenčanima, gledajući kamenovanja, puno pravo. Međutim, kamenovani bivši dom ostavio je novu problemsku situaciju za Šibenik — što uraditi s bivšim domom? Grubo govoreći, pristup motrenju bivšeg doma može se raščlaniti na najmanje tri razine, dakako međusobno povezane.

Gradnina bez identiteta

Prvo, na identifikacijskoj razini, bivši dom izaziva neugodne situacije na prošlo, nadam se za svagda, svršeno vrijeme. Bivše JNA, očito želete reprezentirati i prostornu moć, nije htjela graditi dom na praznim gradskim prostorima, nego je za gradnju doma trebalo srušiti Narodnu kavnu. Pučki kazano, neka se dobro znače tko je gazda. Svojim ozračjem taj se prostor nikada nije uklopio u identifikacijsku sliku Šibenika, tako da je danas taj isti prostor, ali u izmijenjenim okolnostima, u biti prostor bez identiteta. Njegov identitet tek treba oblikovati.

Druge, na oblikovnoj razini, bivši dom nikada nije bio jedinstveno valoriziran. Vitić je zbog tog objekta bio hvaljen i nagradivan, ali je u isto vrijeme bilo i negativnih prosudbi njegovog rada. Ne čudi onda da i danas ima zagovornika da objekt ostane i da se objekt sruši. S tim da je svim zagovornicima rušenja otežan posao jer nejasno je što na srušenom prostoru izgraditi. Očekivati je daljnje polemike o toj temi.

Treće, na sadržanoj razini, smještanje bivšeg doma u srce od grada bio je šaka uoko svakom dobrom ukusu, da ne spominjem ideološke konotacije. Tu će valjda biti i najmanje dvojbe — danas više nitko ne zagovara bilo kakve vojne sadržaje u samom središtu grada.

Anketni natječaj

Društvo šibenskih arhitekata s prvim dužim primirjem 1992. godine, svjesni delikatnosti prostora i pothvata, organiziralo je anketni natječaj za uređenje središnjeg gradskog prostora, što je uključivalo i prostor na kojem se nalazi građevina doma. Prispjeli, među kojima je jedan idejno zamislio gradonačelnik Šupuk sa »Studiom Centrom«, prezentirani su u ljeto iste godine, a od tada, nažalost, nema pomaka. Naravno, za to su ponajmanje krivi arhitekti. Grad se izgleda navaka živjeti s ruinom na Poljani.

Tu dolazimo do ključnog problema — bivši dom nije u vlasništvu grada Šibenika i tu se nalazi kamen svih spoticanja. Da bi se raspisao natječaj, da bi se tražili investitori, da bi se odredio sadržaj, itd. treba rješiti pitanje vlasništva. Trenutni vlasnik je Ministarstvo obrane, odnosno hrvatska Vlada. Treba sve poduzeti da država vrati prostor bivšeg doma gradu, jer nekadašnja JNA je to gradu naposljetku oduzela. Sav taj prostor može imati smisla samo ukoliko u potpunosti pripada Šibeniku. Samo Šibenčani mogu uživati u život prostoru koji trenutno ne-povratno propada. Kada će to shvatiti i hrvatska Vlada? U protivnom, grad će i dalje imati građevinu bez imena i prezimena.

NAGRADE GRADA ŠIBENIKA

ŠTO KAŽU DOBITNICI

Mr. PAŠKO BUBALO,
ŽUPAN ŠIBENSKI

JOSIP JURAS, ZAMJENIK
MINISTRA OBRANE
REPUBLIKE HRVATSKE

VLADO LIPOVIC, DIREKTOR
REMONTNOG
BRODOGRADILIŠTA ŠIBENIK

MILAN PERKOVIC,
ZAPOVJEDNIK 113.
BRIGADE HRVATSKE
VOJSKE

NIKOLA VUČOŠIĆ,
.NAČELNIK POLICIJSKE
UPRAVE ŠIBENIK

HARMONIJU I
POVEZANOST
TREBA
OČUVATI

— Devedesete godine nitko nije mislio na bilo kakve nagrade. Naprosto, povjesni tijek se nije mogao izbjegći. Povijest je, očito nužno, morala promjeniti lice i naličje te iste hrvatske povijesti. U tomu, naš grad je dao više no što je objektivno mogao. Jedna od značajnijih epizoda, ako ih tako možemo zvati, u domovinskom ratu pripada upravo Šibeniku, našem gradu, našoj Županiji. Harmoniju i vezanost koja je vladala u rujanskom ratu treba i dalje očuvati. To je ujedno moja poruka svim žiteljima šibenske županije.

KREŠIMIROV
GRAD OČEKUJU
BOLJA
VREMENA

— Ovo je jedan izuzetan trenutak i zahvaljujem svima. Ovo je poseban dan za mene koji sam rođen u ovom gradu. Nagrada Grada Šibenika je za mene još jedna dodatna odgovornost da ovaj grad nikada ne smijem zaboraviti, da u svakom svojem slobodnom trenutku moram dati sve od sebe za njegov boljat i daljnji uspjeh. Pogodam sam i do sada onoliko koliko je to u mojim mogućnostima. Vjerujem da će ubrzo Krešimirov gradu doći bolja vremena, jer ima sve preduslovne da se razvija, posebno u turizmu. Dva nacionalna parka i sve prirodne, komparativne prednosti, jamstvo su tomu.

BUKNUO JE
HRVATSKI
DUH

— Ovo je jedno veliko priznanje za naše poduzeće i naše radnike. Mislim da su to moji kolege, moji inženjeri i djelatnici to i zaslужili. Premda smo bili okruženi neprijateljem, hrvatski duh je buknuo i dao svu snagu, svu volju i, konačno, zadržao 30 brodova u našim rukama. Bio je to temelj osnivanja Hrvatske ratne mornarice. Remontno brodogradilište danas? Borimo se na tržištu gdje vlada velika i oštara konkurenca. Pokušavamo najprije srediti svoje redove. Nije lako, ali pokušavamo i nadamo se uspjehu. Želimo biti šibensko poduzeće, nositelji razvoja ovoga grada jer upravo njegovi gradani i čine naše poduzeće.

HVALA
U IME SVIH
POGINULIH I
RANJENIH

— Hvala ovom gradu u ime obitelji i 60 poginulih pripadnika ove brigade, hvala u ime oko 300 ranjenih pripadnika ove brigade, te u ime svih ljudi koji su stvarali ovu brigadu 1991. godine. Upravo na tim temeljima izrasla je današnja brigada, njezin zapovedni kader se stvorio upravo u domovinskom ratu. Danas, taj kader odgaja mlade, ročne vojnike koji u naš grad dolaze iz cijele Hrvatske. Dirnuti smo ovom nagradom i ponosni na nju.

NAGRADA JE
PRIZNANJE
CIJЕLOM
ŠIBENIKU

— Prisjećajući se rujanskog rata i borbe koju smo vodili za obranu Šibenika, nije mi naprostno jasno da je od tog vremena već tri godine prošlo. Mi nismo vojnici, mi smo policaci. Ali, eto pripala nam je ta svest da se borimo za svoju zemlju i svoj grad. Dalje smo sve od sebe, sve svoje znanje i umijeće. U tri godine domovinskog rata poginulo je naših dvadeset policijaca, a njih 60 je ranjeno. Ovo nije nagrada samo šibenskoj policiji. Tada kada smo vodili borbu nismo bili sami. Sa nama su bili svi naši gradani, kao i ZNG koji je bio tada u sastavu policije. Sva naša poduzeća su tada bila dio policije: i »Šibenka« i »Remont« i »Elemen« i da ne nabrajamo dalje. Mislim da je ova nagrada zapravo priznanje cijelom Šibeniku, a ne samo nama. Što reći, osim velika hvala ispred Policijske uprave Šibenik. Hrvatska policija je danas dovoljno jaka da zaštititi i osigura miran i spokojan život u Hrvatskoj.

KONFERENCIJA ZA
NOVINARE OGRANKA
HSLS-a

NERAD SE NE SMIJE TOLERIRATI

— Svjesni smo da je posljednja sjednica Gradskog vijeća, svojim odjekom u medijima izazvala kod dobrog dijela javnosti mnoge nedoumice i nejasnoće. Stoga držimo da je potrebno dati stanovita objašnjenja u vezi s djelovanjem vijećnika HSLS-a i drugih oporbenih stranaka u Gradskom vijeću — rekao je na konferenciji za novinare Mario Kovač, predsjednik ogranka. Kovač naime posebno upozorava da se u pojedinim izjavama gradonačelnika spominje nekakav njegov program rada a kojeg navodno oporba nije htjela potražiti usprkos svim komplimentima za lijepe ideje vezane za šibensku budućnost. Prvenstveno naglašavamo, reći će on, da program gradonačelnika nije bio predmet rasprave a niti je bio uvršten u dnevni red posljednje sjednice Gradskog vijeća. Na dnevnom redu bilo je izvješće gradonačelnika o njegovu radu od stupanja na dužnost pa do posljednje sjednice Vijeća. Iz tog izvješća, kaže Kovač, bilo je razvidno da gradonačelnik u roku od gotovo 18 mjeseci rada nije ostvario nikakve rezultate, što je za govornicom čak i sam priznao potvrdivši da nisu oformljene niti gradske stručne službe a kamoli da je nešto urađeno do kraja, nevoljko priznajući da je izvješće loše i puno nedostataka. HSLS je zajedno s drugim oporbenim vijećnicima iz SDP-a, HND-a i dijela HNS-a, glasovao protiv takvog izvješća te je ustvrdio da je gradonačelnik radio loše i potpuno neúčinkovito, konzervativno zatražio glasovanje o povjerenju gradonačelniku.

— Na taj smo način, kaže je na konferenciji za novinare predsjednik ogranka HSLS-a, htjeli pokazati da Šibenčani ne smiju u svojem napačenom i zapuštenom gradu tolerirati nerad gradskog čelnštva, pa smo se ogradili od odgovornosti za prošli i budući gradonačelnikov rad. Ta odgovornost ostaje isključivo na HDZ-u. Istina je, napomenuo je Kovač, da smo dali placet za početak rada na trajektnom pristaništu i na kolektoru za otpadne vode jer držimo da je to jedini način da se iz domene fantazije i nerealnosti krene u stvaran aranžman. Gospodin gradonačelnik više neće moći pričati lijepe priče i napačnom gradu obećavati samo šaren futurizam, nego će morati zasukati rukave i organizirati jedan veliki posao. Mi kao oporba inzistirat ćemo na realnosti, rokovima provedbe zamišljene, na zaštiti interesa grada i njegovih građana — zaključio je na konferenciji za novinare predsjednik ogranka HSLS-a Mario Kovač.

N.F.

REINTEGRACIJA PROGNANIKA MORA POČETI

U ŽARIŠTU

Tijekom ljeta politički na boj u očekivanju raspleta prognaničke drame i povratka okupiranih dijelova Republike Hrvatske pod njen suverenitet, dosegao je usijanje i potpisnu sve ostale probleme u drugi plan. Početak listopada i novi mandat UNPROFOR-a su, umjesto raspleta, donijeli samo odgodo i naglo spisnucne tenzije. Neочекano, u prvi plan izbjegaju drugi problemi kao što je »papirni anelus« slovenskog parlamenta i saborska »Santa Barbara«. Kategorične izjave prognanika s priječasnih točaka, gdje su stali na put UNPROFOR-u i njegovoj neučinkovitosti, švercu, ciprizaciji Hrvatske i svega ostalog, da neće podnosititi dalje ovu neizvjesnost, odošle nepovratno u prošlost, baš kao i ona nesposna ljetna vrućina. Vrhunac prognaničkog angažmana bljaže istup njihovih predstavnika u Saboru na kraju rujna, ukoljeku se uz odlučnost za povratak, čuli i drugi tonovi

— oni o njihovu statusu i svakodnevnim nevoljama.

Što nam donosi jesen i zima prognanička?

Povratak ili daljnje strpljenje?

Po svemu sudeći, ni jedno ni drugo. Novi šestomjesečni mandat UNPROFOR-a ne jamči im povratak u tome roku, a strpljenje je već odavno pri kraju. Očito da ćemo se morati prilagodavati novoj situaciji i gluhoj stvarnosti koju donosi najnovija rezolucija Vijeća sigurnosti i stavovi velikih sila. Reintegracija okupiranih područja mrim putem i političkim pregovorima u paketu s BiH Čvorom, podrazumijeva duži vremenski period, veliku diplomatsku mudrost i dugoročnu strategiju reintegracije. A u tom svemu treba biti svjestan dalnjeg zaostavljanja prognaničkog pitanja u socijalnom, moralnom i psihološkom pogledu. Čini se da će reintegraciju okupiranih područja nužno prethoditi svojevrsna prognanička reintegracija u ukupni život Republike Hrvatske.

Što konkretno to znači?

Od samog početka, od prvih zbjejava hrvatskog življa, iz bliske kninske općine, spontano smo shvaćali da te ljudi treba privremeno, za koji mjesec, smjestiti i za njih skrbiti, tako smo se prema njima odnosili. Rujanska agresija na sam grad Šibenik i njihovo zaledje, potisnula je na slobodni dio šibenske općine dvadesetak tisuća prognanika. U tim trenucima bilo je logično i najlakše izvedivo da ih se smjesti u hotelu. Tri godine privremenog smještaja u hotelskom kompleksu malo pomalo pretvorilo se i pretvaralo u svoju suprotnost. Zahvalnost za trenutno gostoprinstvo i skrb trajala je izvjesno vrijeme, paralelno s nadom za povratak, proljeća i ljeta 1992. Vrijeme nakon toga donosi razočaranje u mirovne snage, ružičaste zone, netrpeljivost između »gostiju« i »posluge« i napokon prognaničko samoorganiziranje i otvoreno nezadovoljstvo statusom.

Sve ono što bi sada trebalo

činiti je svojevrsna reintegracija prognanika kao posebnog tkiva u hrvatski organizam. Ništo to, ili ne bi smjeli biti, ugrozeni koji su izgubili sve što su imali, na koje se gleda samo kroz prizmu humanitarne pomoći i milostinje. Ne smijemo više biti mi i oni, davatelji i primatelji milostinje. Taj odnos je potrošen. Ovo je vrijeme u kojem moramo biti ravnopravni građani jedine nam i zajedničke države i domovine. Ta prognanička reintegracija mora biti državne razine, proračunata i službena. Prognanička naselja ne smiju više biti rezervati za gubitnike oko kojih žive, normalno rade, posluju i bogate se drugi ljudi. Državna olovka mora već jednom sačiniti temeljiti popis te kategorije, mora se znati kolika su ukupna primanja, od čega žive, koliko im treba skrbiti da bi bili ravnopravni s prosječnim građaninom. Prognanik mora slobodno raspolažati s pomoći koju dobiva. Ne smije se više dogadati da ta pomoć bude jednaka za one koji nemaju nikakvih primanja i za

one koji zarađuju natprosječne zarade. Ako država skrbti za četveročlanu obitelj sa 800 DEM, onda je ta obitelj u tom pogledu ravnopravna ostalim obiteljima gdje rade dvoje s prosječnim primanjima. Ta obitelj mora time slobodno raspolagati i stanovati gdje ona hoće, zašto to mora biti uvjetovano smještajem u hotelu? Iz moralnih i psiholoških razloga te ljudi treba izvući iz hotelske sobe, otvoriti im širom svu vrata i omogućiti da dijele sudbinu ostalih građana Hrvatske. To ne treba shvatiti kao integraciju u drugu sredinu i zaboravljanje rodnog ognjišta i povratka. Na protiv, moralno, materijalno i psihički dotučen čovjek nije sposoban za oživljavanje svoga uništenog doma. Krajnje je vrijeme da okrenemo ploču, previše se očaja nakupilo u prognaničkim sobama i dušama, reintegracija prognanika mora prethoditi reintegraciji okupiranih područja, a ne obratno.

Ivan BURIĆ

INFORMATIVNI
CENTAR
ŠIBENIK

OSNIVAČ:
Županijska skupština Županije Šibenske

IZDAVAČ:
Novinsko-izdavačka i radijsko-difuzna organizacija Informativni centar

V.d. upravitelja Informativnog centra: Sjepan BARANOVIC

Ureduje redakcijski kolegij:

Duro BEĆIR, Katarina RUĐAN, Ivan BURIĆ, Linda MILOŠA, Branimir PERIŠA, fotoreporter Vilson POLIĆ

Odgovorni urednik Šibenskog lista: Ivan BURIĆ

Uredništvo: Ulica Božidara Petranovića 3, Šibenik

TELEFONI: centrala: 35-510, direktor 33-999, studio i režija Radio-Šibenika 36-999

i 39-666, računovodstvo 33-227. Telefaks: 35-600

PRETPLATA na list: za tri mjeseca 18, za šest mjeseci 36, za godinu dana 72 kune. Za inozemstvo dvostruko. Žiro-račun: 36400-603-976 kod ZAP Šibenik

Rješenjem Ministarstva kulturne i prosvjete Republike Hrvatske broj 532-03-1/92-01

• Šibenski list • oslobođen je osnovnog poreza na promet

OGLASI: 1 cm/1 stupac 2 DEM u protuvrijednosti kune na dan fakturiranja. Mali oglasi, obavijesti građana i posebne usluge regulirani su posebnim cjenikom

TISAK: • Slobodna Dalmacija — Novine d.d. Split, Hrvatske mornarice 4

Prognanici u 'Niki' — štrajk gladi je prestao ali je nezadovoljstvo ostalo

Prognanici i izbjeglice koji se hrane u hotelu 'Niko' u Solarisu prošle su nedjelje, prvi put u posljednje dvije godine, za ručak dobili prženi krumplir, kaže Slavka Gulin, voditeljica zbjega u tom hotelu. Bilo je to pravo veselje i za djecu i za odrasle i obrok su slasno pojeli. Nije, kako to obično biva, završio uglavnom u smeće. Krumplir su i do te nedjelje dobivali za jelo ali samo pire, »vadan, neukusan, ne bi ga ni svinja pomisila«, kažu. Od ovog tjedna za doručak ponekad dobiju i salamu i jaja. Protekle tri godine dobivali su svaki dan isto — malo margarina i marmelade. Promjene u meniju uslijedile su tek nakon što su prognanici i izbjeglice prošlog tjedna dva dana štrajkali gladi zbog, kako tvrde, nekvalitetne hrane. Nezadovoljstvo koje tijela već dugo, a mnogi kažu da uzrok nije loša hrana već frustriranost prognaničkim životom i neizvjesnošću povratka, eksplodiralo je kada su za ručak dobili »uz malo kisele kupusa pola kobasicice!« Ručak su odbili uzeti, svih njih 720, i odlučili štrajkati gladi dok im se hrana ne poboljša. »Kada san na pijatu vidija pola kobasicice, smrklo mi se. Zar san ja pola čovika?«, kaže jedan stariji prognanic s drniškog područja. Odmah se postavilo pitanje gdje je ostalih pola kobasicice što svakog od prognanika slijedi. To je samo potenciralo već odavno prisutnu sumnju da osoblje u kuhinji zakida prognanike i uzima hranu za sebe, sjetili su se i svih obroka »nekuhanе и неobične suhe riže koju su dobivali, komada mesa teških svega jedan dag, prozirnih kao staklo, graha koji ni čekićem ne možete razbiti, i bunt je izbio.

— Ne mogu nazvati to što nam kuhaju hranom nego spirinama. Ja sam mirila meso koje nekad dobijemo, u svakom komadu je ima točno dag i pol. Ne pamtim kada smo zadnji put dobili voće, mlijeko koje dobivamo sama je voda, kaže prognanica iz Knina koja ima dvoje djece, ne radi, dobiva skromnu socijalnu pomoć i nema od čega djeci kupiti hranu izvan onog što dobivaju u hotelu. Teško je bilo uopće naći prognanika ili izbjeglicu u 'Niki' koji ne kudi hranu koju dobiva. Tvrdeći da nije riječ o tomu da žele 'kruhu iznad pogaće' nego da žele samo da im ta hrana bude barem malo ukusnija, da ne bude jednolična. Svi navode primjer »Imperijala« i »Olimpije« u Vodicama gdje prognanici jedu dobro i ti hoteli za prognanike dobivaju jednako novca kao i »Solaris«.

— Kada sam pitala šefu kuhinje, kaže Slavka Gulin, zašto nam ponekad ne može pripremiti pečeni krumplir um-

ZBOG ČEGA SU
PROGNANICI I
IZBJEGLICE U
»SOLARISOVU«
HOTELU »NIKO«
ŠTRAJKALI GLADI

U hotelskim sobama bez tople vode i osnovnih uvjeta najteže je majkama s malom djecom

razmaženi, da uzrok njihova nezadovoljstva nije loša hrana nego nešto drugo na što ni »Solaris« ni oni ne mogu utjecati. Hrana je dobra, ukusna, bila je takva prije i poslije ovog štrajka, u granicama mogućnosti i namirnica koje dobivamo, kaže šef kuhinje u 'Niki'. Na pitanje zbog čega se prognanici ne bune u drugim hotelskim kućama nego uglavnom u »Solarisu« oni kažu da »sve ovisi o ljudima, a da su prognanici u 'Solarisu' posebni«.

Odmah nakon što su prognanici u 'Niki' odbili uzimati hranu sastali su se predsjednici zbjegova prognanika iz svih »Solarisovih« hotela i predsjednik Izvršnog odbora Zajednice prognanika Županije Šibenske Ante Jerković s direktorima hotela i glavnim direktorom Franom Bukićem. Ante Jerković je dijagnosticirao da je »polo kobasicice« zbog čega su se prognanici u 'Niki' pobunili samo povod, a da je uzrok loši uvjeti života prognanika i nedovoljna briga koju im Vlada ali i županijska vlast poklanjavaju. Bukić je napomenuo da novac koji Vladin

D. FERIĆ

SPIRINE SU ZA PRASCE

Prognanice otrgnute iz svoje seoske sredine u neprirodnom hotelskom okružju — jedan od uzroka nezadovoljstva

jesto pirea ili pohanu kokoš umjesto pečene, rekao mi je da za to treba puno ulja. Pitam ga zašto nekada ne dobijemo kotlet, što se drugdje daje, a on mi kaže da ga je nespretno kidati na onu količinu po obroku koju po normativima Vladina Ureda za prognanike moraju dobiti. Pa kako je to sve moguće u drugim hotelima?

Prognanici u 'Niki' dobivali su hranu »na kazan«, sve do štrajka. U restoranu odavno već ne jedu jer, kažu, ne-ma pribora za njih. Osoblje im kaže da su ga pokupili ili uništili. Istodobno, u hotelu 'Niko' organizirale su se subotom svadbe, a pribora i opreme bilo je za sve! Odakle, pitaju se prognanici kada smo mi sve uništili i razbili?

Nije prvi put da se u »Solarisu« prognanici bune zbog loše kvalitete hrane. Zbog toga je prije stanovitog vremena odlučeno da u kuhinji radi jedan prognanik-kontrolor koji je za to bio i plaćen. Morao je voditi računa da hrana буде ukusna i da količina буде prema utvrđenim normativima. Međutim, prognanici u 'Niki' tvrde da on nije radio svoj posao, da se stavio na stranu osoblja u kuhinji koje ga je kupilo za nekoliko kilograma mesa pa su mu tu funkciju ukinuli. Ne žale se prognanici u 'Niki' samo na hranu već i na to što već tri godine nisu dobili nove plahte, toplu vodu imaju samo dvaput tjedno po sat-dva, što ne mogu dobiti »malo piture« da oboje sobu, što im nikako ne

žele »ojačati« instalacije koje se zbog preopterećenosti stalno kvare, a oni su, kažu, moralni u sobu na utičnice koje su inače namijenjene samo noćnim lampicama priključiti i televizor, i hladnjak i stroj za pranje rublja. Pitaju se, ako novac što ga Vlada daje za njih »Solarisu« nije dovoljan, a »Solaris« ne radi ništa drugo, odakle su onda napravili marinu sa 150 vezova! Iako će mnogi reći da za svoj položaj ne okrivljaju upravu »Solarisa« niti osoblje već Vladu koja o njima mora brinuti, ipak tvrde da dio krivice snosi i osoblje »Solarisa« koje se u nekim slučajevima prema njima neprimjereno ponaša.

Osoblje hotela 'Niko' s druge strane, smatra da su prognanici postali pomalo

Slavka Galić — zašto je u drugim hotelskim kućama hrana bolja?

DONJE POLJE — PROŠLOST I SADAŠNJOST

ŽIVOT »MALE KALIFORNIJE«

P othum, Umina, Utvina, Bahće (od keltske riječi baik što znači »blejanje ovaca (!)«), Prodotje, Ogorilica Velika, Ogorilica Mala, Popelj, Opaki Dolac i Jadrtovac još su u 13. stoljeću činili župu Donje Polje. Zbog navale Turaka ta je župa združena sa šibenskom Varoši 1604. godine, a četrdeset godina kasnije Turci su u Donjem Polju spalili sve crkve. Neke su kasnije obnovljene, a nekih danas više nema kao ni pojedinih naselja. Nestala su i mnoga prezimena, ali su se neka sačuvala i do danas. Stari su ljudi Donje Polje pamtili i po »Krvavoj smokvi«, tako nazvanoj jer je uz nju, kraj puta, bio ubijen neki putnik koji je tu brao smokve »bez dozvole«. Ne zna se je li to samo legenda ili se uistinu tako zabilo. No, Donje je Polje kasnije imalo i vedrijih lokaliteta, kao krčmu »Ostello di cacciatori«, oko 1840. godine, u kojoj su se okupljali lovci, a služila je, kako se tada pisalo i, »za udobnost putnika i građana da ondje uživaju ugodnost polja«. Jesu li se vrtjeli i janjci na ražnu, ne navodi se, ali je bila zabranjena »igra kartama«.

Donje Polje je skup vrlo starih naseobina, još od rimskog doba, a poznate su iškospine oko crkve sv. Lovre. Danas taj predio koji zaprema više od tisuću hektara obradivih površina na samim vratima Šibenika, niti je pravo predgrade, niti je grad, nije ni selo, a više nije ni naselje. Donje je Polje godine 1888. dobilo svojega glavara, a mnogo kasnije — mjesnu zajednicu. Sada je i to iščezlo, ali život na tim prostorima pod padinama brda — napreduje. Brojni Šibenčani tamno grade kuće, a pedesetak domaćinstava ovoga je proleća uključilo telefone u svoje domove. Ali — nema vode...

Berba grožđa je pri kraju, a ljudi su uposleni oko svojih konoba. Ubrat će se oko 50 vagona plavine, debita i babića.

Nekada je ovde u doba berbe bilo i više od 200 vagona grožđa, rekao nam je u svome vinogradu Luka Grubišić. Dobra zemlja, a urod pada. Ima dosta stare loze, malo radne snage, nedostaje voda. Elektroliza je također učinila svoje, a otako ona ne radi pomalo se i vinogradi vraćaju u ranije stanje. Ali, trebat će još mnoge godine...

Kraj puta za Bikarac, gradsko smetište, stara je lokva Trstenik, gdje su još Turci napajali konje. Nešto žučkaste, zamucene vode s obraslim okolišem. Malo podalje dubok bunar s velikom kamenom krunom kojeg također zovu Trstenikom. Vrlo je star. Kažu izvori da je postojao vjerojatno i u rimsko doba. Vinogradi oko njega svježi su a grožđe krupno i zdravo. Samo, na zidu svakog drugog vinograda stoji ploča s naznakom »prodajem grožđe«. Ali, kako kaza jedan čovjek iz kuće Tarića, barba Ivan Tara, »malo novca

U vinogradu Luke Grubišića

Staro i novo: ruševina crkve i nova vila

Konoba Ratko Spahija — slika prošlosti

Rimski bunar kod lokve Trstenik

imaju oni što grožđe prodaju, a još manje oni koji ga kupuju«. Po marku kilo!

Ivan ima »devedeset manje jednu«. Tri je rata doživio i preživio, a sada kaže kako je Donje Polje »najlipše mjesto naokolo«. »Živi se dobro. Malo polja, malo vrtla, malo kokosa. Ima vina, ima struje. I telefon došao. Što ćeš, nije loše.« Sjedi on pod kosteljem. Sitan kriši sipi i nosi miris nakvašene zemlje. »Ništa ne smeta«, dodaje. »Bog je dao i kisu. Neka je.« A njegova susjeda Milka Tara ipak kaže: »Kad je kriša ajmo u kuću. Sisti i gledati.« A onda se nečega sjeti: »Je, je, sinko, puno je svita ovde bilo iz Šibenika kada je bija rat. Bili smo jedno. Fala Bogu, neka jopeđ dođu, ali ne da puca...«

Put do Tarića je »kamen na kamenu«.

Hvala Bogu što je kratak. Nema ni kilometar. Kao da ga netko »zaboravio« asfaltirati?

Lakše je ići Spahijama u pohode. Tamo od križališta kod Sv. Jurja, pa uzbrdo. Ljudi sami uredili uzak put do svojih kuća pod brdom. Prošao sam tuda kada je kiša već prestala. Polje miriše. Slijeva nešto kao malu farmu nad čijom se gradičnom lagano okreću krila vjetrenjače. Za struju. Mještani kažu kako je i to od pomoći — jer se ne plaća. Šteta što u gradovima ne možemo imati tisuće tih »vjetrenjača«.

Ratko Spahija priprema konobu za mlađe vino. Pomaže mu žena Ana. »Eto, još malo pa ćemo završiti i s ovim«, govori nam Ratko i pokazuje na tek prispjelo grožđe.

»Znate li koliko bi naša polja dala ploda da imamo vode? A umjesto vodovoda imamo samo bunare. Kao u srednjem vijeku. Voda je blizu, tu kod Kvanja, ali nas su, čini se, preskočili.«

Razgledamo u konobi stare, ovalne baćve od po 107 litara zapremine. I u njima će biti vino. Vrlo su stare, a Ratko ih je prije rata, za Festivala djeteta vozio u Šibenik pa se tamo iz njih točilo na rivi... Obraća mi se: »Ja radim u TLM-u«, objašnjava, »ali se nikada ne bih odvojio od ovoga polja. Pogledajte ga dolj samo, do ceste, Morinja i Jadrtovca. Koje je to bogatstvo! Neka nam napokon sagrade vodovod i s voćem i povrćem Donje će Polje hraniti cijeli Šibenik. Prava mala Kalifornija.« Čovjek nije daleko od istine.

Na silasku obilazim ostatke starohrvatske crkve sv. Silvestra. Ostao je samo jedan zid i dio apside. Ne znade se kada je građena. Dinko Zavorović i Juraj Divnić, Šibenčanin, biskup ninski, spominju je sredinom 15. stoljeća. Čini se da joj je, davno, patronom bila obitelj Gvozdenović (Ferro). Zanimljivo je da se uzak poljski put što vodi uz crkvu u to doba zvao »Ulica sv. Silvestra«.

Tako, nije samo susjedni grad Šibenik u 15. stoljeću imao ulice. Imalo ih je i Donje Polje. Vodile su od selo do crkve i za ono doba to je bilo dovoljno. Unaokolo se gradi veći broj novih kuća, a neke se doimaju pravim vilama. S okolišem stoljetnih vinograda i starih crkvica (sv. Lovre, sv. Juraj) čine neobičan kontrast, ali takvi su zahtjevi vremena. Uz takve kuće spada i ona Miše Zlatovića, usred male farme. Blizu je i užgajalište pasa, nekoga Ožegovića. Sve je to Donje Polje. Puno šarenila, ali u kojem čini se, nema niti jednoga dučana. Ali zato ima »lanac-gostionica, svake ih je godine sve više. A je li to baš »zahtjev vremena«, pitanje je.

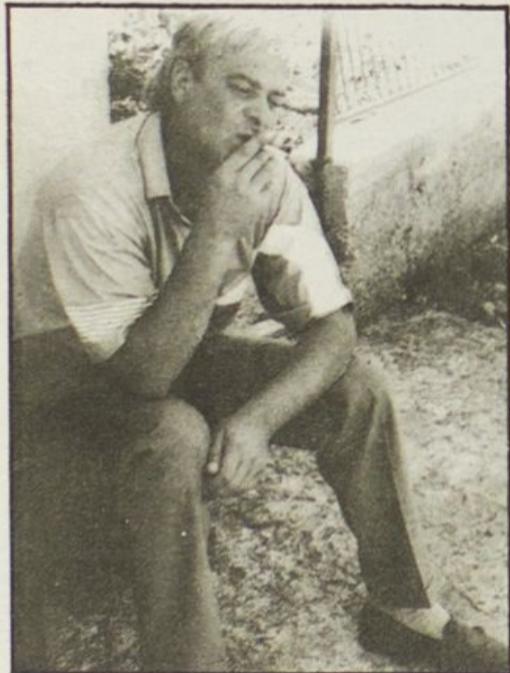
Joško ČELAR

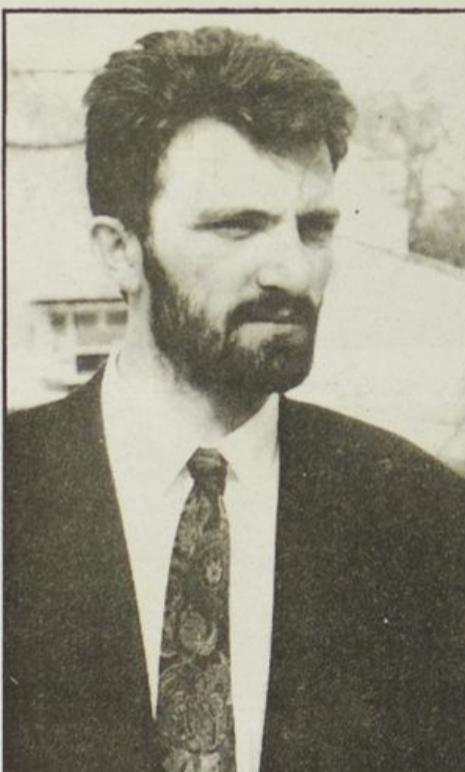
Među najstarijima u Donjem Polju — Ivo Tarić

Milan Vukorepa (sin Ivana i Jele) sa ženom i dvoje djece živi u Splitu. Došao je u Planjane "urediti" grožđe koje je kupio u Imotskom. "Bilo grožđe, kujunduš, plaćao sam tamo po 55 feniga, a crno po 50 feniga", govori Mile slajući "vriće" bliže "maštela". I oni će se požaliti na to što nema vode u cjevovodu. Spašavaju ih "čatrnje i bunari"

Joso Vukorepa radio je do prije pet godina u Splitu, kao zidar. Danas stalno obitava u Planjanima Gornjim, s "materom" kako kaže. Njoj su 84 godine, a žive od "nešto zalihe", pokoje koze i mirovine

Mladen Abramac, načelnik Općine Unešić

U Unešiću će, osim kafića, ubrzo "niknuti" i poslovnički Splitske banke. O otvaranju poslovnice, dozna- jemo u Unešiću, razmišlja i Jadranska banka. Dok banke ne "dodu" novac se može utrošiti i u kafiću

MLADEN ABRAMAC, NAČELNIK OPĆE ZAGORA U

Ukoliko neki kraj nema razvijenu i modernu infrastrukturu, nerealno je i nemoguće razmišljati o gospodarskom razvitku. Upravo tako je na području Općine Unešić. Ovoga ljeta posebno velikih problema imali su i još uvijek imaju s pitkom vodom. Kako voda iz cjevovoda "zaudara", sreća je u tomu što seljani nisu zapustili stare seoske bunare, pa se i sada mogu napiti "bunarske vode". Ključni problem je voda, ali ništa bolje nije stanje niti s opskrbom električnom energijom.

— Pedeset godina na vodoopskrbi ovoga kraja nije učinjeno ništa. Danas je, bez cijelovitog rješenja, nemoguće učiniti vidno poboljšanje u postojećem sustavu opskrbe vodom. Dakako, to se odnosi na dio općine koji ima izgrađeni cjevovod, ali ne i kvalitetnu opskrbu vodom, kazat će Mladen Abramac, načelnik Općine Unešić.

Da bi riješili sve probleme u opskrbi vodom svoje općine, unešičko vodstvo drži da bi trebalo izgraditi sustav napajanja vodom s izvora Čikole. Sukladno takvim tehničkim rješenjima radi se i projektna dokumentacija i ona je, doznačemo u Unešiću, većim dijelom gotova, osim dionice od vodosprema Sv. Marka (Vinovo Gornje) do Unešića. I dok je voda u većini zagorskih mjesta mora, unešić-

Pedesetgodišnja Jela Baković kazat će da je život uistinu težak. Posla su ru- go od 50 ovaca. Muž Krste radi u Splitu u poduzeću "Parkovi i nasad"

Josip i Ana Kero imaju najbrojniju obitelj u Planjanima. Josipi je tri godine, Emiliji sedam, Franji jedna i pol, Ivici jedanaest i pol, a Marko i Ante (nisu na slici) imaju 14,5 godina, odnosno šesnaest. "Djece nikada nije previše, samo kada su zdrava", tvrdi Josip

kim čelnicima je mora i to kako u državni investicijski program izgradnje magistralnog cjevovoda od izvora Čikole, preko kaštelske zagore do Trogira, "ubaciti" i dionicu od Sv. Marka do Unešića. Ta bi dionica magistralnog cjevovoda trebala biti izgrađena do proljeća sljedeće godine, a sredstva u iznosu od 1,8 milijuna DEM osigurana su kreditnim sredstvima HKBO (Hrvatske banke za obnovu i razvoj).

Voda kao mora!

— To je dionica magistralnog cjevovoda koja ide od izvora Čikole, do Sv. Marka preko Čvrljeva i dalje prema kaštelskoj zagori i Trogiru. Za Općinu Unešić vrlo je važan pravac Sv. Marko — Unešić, ali, izgradnjom te dionice ri-

ješilo bi se veći dio problema u opskrbi vodom naše Zagore, kazuje Abramac.

Radi se o dionici dugoj oko 10 kilometara i za nju je potrebno osigurati sredstva. Prema projektu za prostor Općine Unešić predviđeno je da je u jednoj sekundi dotiče 30 litara vode što je deset puta više nego danas. To bi, kažu u Unešiću, riješilo sve njihove probleme oko vode. Ali, tko će namaći sredstva? Spomenuti magistralni cjevovod koštati će ovu državu oko 12 milijuna DEM. Ukoliko se tomu pridoda i cijena koštanja dionice od Sv. Marka do Unešića, te lokalne mreže, ukupna investicija će postići cijenu od oko 20 milijuna DEM.

Puste milijune njemačkih maraka Općina Unešić ne može sama namaknuti, ne samo zbog toga što je nedavno (ponovo)

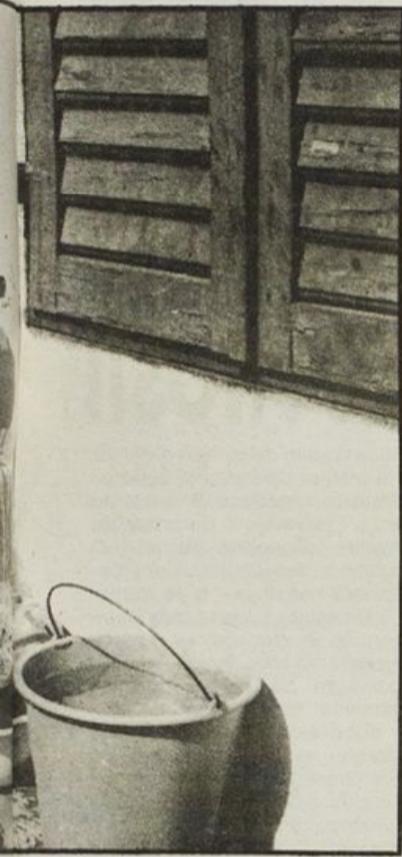
osnovana, već zbog toga što nema gospodarskog uporišta za to.

— Sasvim realno i objektivno govoreći, mi smo u ovom trenutku i okolnostima nemoćni za takvo što, reći će Abramac. Očekuju, stoga, da će država imati dovoljno sluha za ovaj prostor, te da na gradnju kvalitetnog cjevovoda neće čekati još desetke ili pedeset godina. Bilo bi to pogubno za ovaj kraj! Godinama se, upravo iz gospodarskih razloga, iz ovog područja iseljavalo stanovništvo. Odlažilo je "trbuhom za kruh". U svojoj, hrvatskoj državi to ne žele.

Da bi se mogli gospodarski razvijati, nužno je stvoriti i osigurati infrastrukturne uvjete. Ništa bolja situacija nije ni s opskrbom električnom energijom. Što o tomu kaže načelnik Općine Unešić?

PJE UNEŠIĆ I ŽITELJI PLANJANA GORNJIH TVRDE: »BEZ VODE I STRUJE NEMA ŽIVOTA!«

MIRAKU I BEZ VODE!

govor da je problem u tomu što je vodovodna cijev priključena u Unešiću kojom teče voda do ovog sela preuska. U početku, kada je cjevovod izgrađen, nije bilo tako. Međutim, kasnije je voda potekla užim cijevima. Tehnički govoreći ovaj problem je moguće otkloniti, ali desilo bi se onda da dio Unešića ne bi imao dovoljnu količinu vode.

Jedino rješenje je, kaže Ante Vukorepa, predsjednik Mjesnog odbora Planjana Gornjih, rekonstrukcija cjevovodne mreže od Sv. Marka do Unešića.

Kako do ceste?

Električnu energiju dobili su 1971. godine, uz novčanu pomoć mještana, tadašnje države i vlastitog rada na iskopima. Danas ih, što je već spomenuto u ovom tekstu, muči problem redovite i kvalitetne opskrbe. Svako manje nevrijeme uzrokuje iskapčanje iz elektromreže. I ovo selo je, kako je kazao Abramac, u sistemu "improvizacija" od kako se više električnom energijom ne napajaju s drniškog područja. Žitelje Planjana Gornjih, što su nadomak Unešiću i prvoj crti bojišnice, muči i problem moderne i asfaltom pokrivene ceste. Četiri su godi-

Ante Vukorepa, predsjednik Mjesnog odbora Planjana Gornjih otvarajući jednu od seoskih česmi dokazuje kako niti kapi vode iz cijevi ne teče. "Tako je već šest godina", kazuje, dok seljanin koji je prolazio seoskom ulicom dovikuje "Nemoj Ante otvoriti previše, da te ne bi poštcal."

"Ma da je nama napraviti cestu, bilo bi sve drugačije", tvrdi u Planjanima. Kako do nje doći, ne znaju. U tijeku je, kazuju nam, i akcija dovodenja telefona do njihovih kuća. Krenulo se početkom ove godine. Oni koji su potpisali ugovor s HPT-om, uplaćuju 24 mjeseca po 50 DEM-a za svoje "halo". Ukoliko bude sve teklo prema planu, za dvije godine bi se u Planjanima Gornjim trebao oglasiti i prvi telefon. "Neka telefona, ali nama je potrebnja voda", kažu. Dodaju tomu nekoliko životnih riječi: "Da je vode bilo bi svega. Bez nje nema niti stočarstva, niti poljoprivrede ili vinogradarstva."

"Napišite i to da je prije dva mjeseca ukinuta pruga od Splita do naših mesta. Oni koji rade u Šibeniku idu vlakom, a mi koji radimo u Splitu idemo "Prometovim" autobusom. Ujutro on vozi od Planjana Gornjih preko Vinova, Lećevice do Splita. "Prometovci" su prije dva mjeseca ukinuli povratnu liniju i mi koji radimo u splitskim poduzećima moramo bježati s posla, jer linije u 15 i 30 više nema. Postoji samo veza u 13 i 30. Moramo bježati s posla da bismo stigli na taj autobus", govorio Zagorani.

Prečesto smo u mraku!

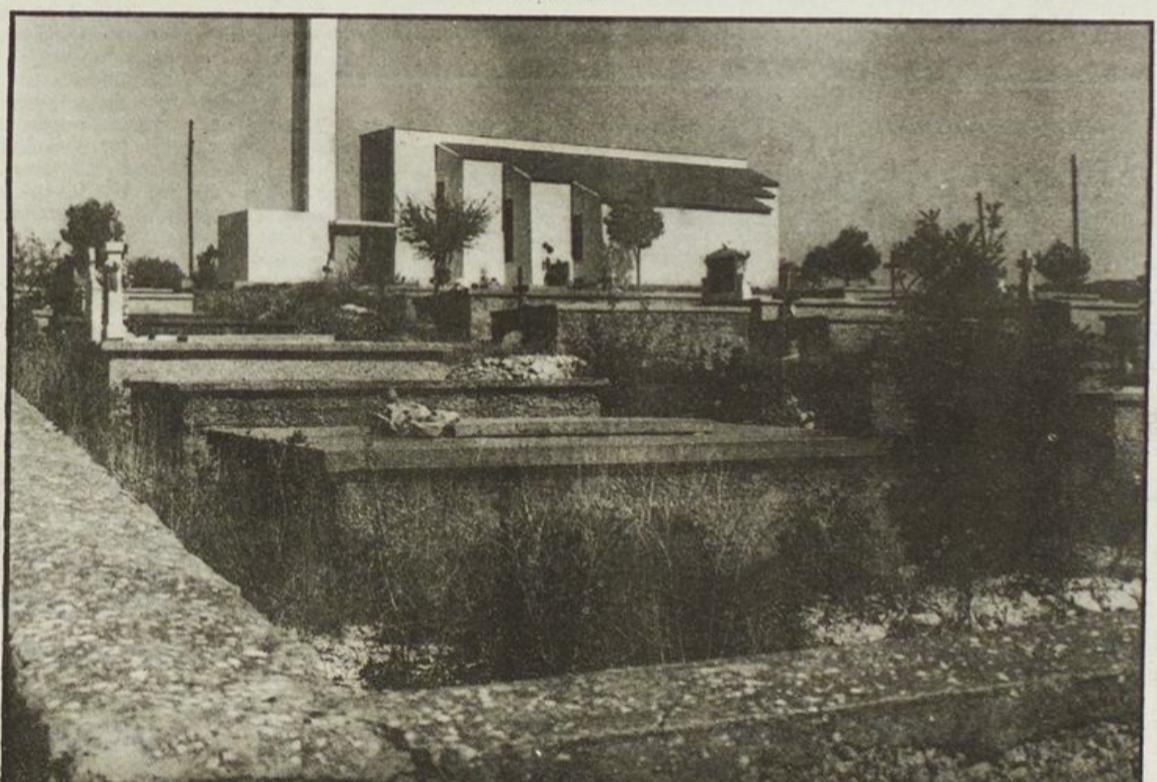
— Što se tiče opskrbe električnom energijom naselja koja su na području naše općine, trenutna situacija je čista improvizacija. To je posljedica prekinutog sustava napajanja s područja Drniša, nakon njegove okupacije. Svaka manja vremenska nepogoda uzrokuje dugotrajne prekide opskrbe strujom. Postoje tehničke mogućnosti da se taj problem riješi i stoga smo u razgovorima s HEP-distribucijskim područjem Šibenik, kako bi se pronašlo optimalno rješenje. Naime, postoji nekoliko mogućnosti. Dok se problem opskrbe električnom energijom ne riješi kvalitetno, kao i vode, mi, nažalost, ne možemo govoriti o gospodarskom razvoju. Bez vode nema života, ali niti gospodarstva bez struje i vode! Dodamo li tomu i činjenicu da je lokalna cestovna mreža na području općine u izuzetno lošem stanju, dobivamo cijelovitu sliku zapuštenog i nerazvijenog kraja, kaže Abramac.

I dok je to tako, Zagora i daje životari, ali s uvjerenjem da će ubrzo postići infrastrukturnu razinu prosječno razvijenih hrvatskih krajeva. Bez pomoći države u tomu neće usjeti. "Osigurajte nam kvalitetnu infrastrukturu, gospodarski razvoj, potom prepustite nama", kažu u Unešiću. Tu poruku, naravno, upućuju državnim vlastima.

Iz Unešića, središta općine, odlazimo u Planjane Gornje. U tom zagorskom selu je oko 120 dimova i 400 duša, kažu. Radno aktivni i danas odlaze na posao u Split ili Šibenik. U selu svakodnevno obitavaju stari i nejaki. Među brojnim problemima tog sela trenutno je najveći problem voda. Iako je vodovod izgrađen još davne 1969. godine u dužini od 14 kilometara, u Planjanima Gornjim i danas imaju problema s opskrbom vodom. U gornjem dijelu sela, od zaseoka Kerića do Vukorepa, vode nema šest godina. U donjem dijelu sela vode imaju povremeno. Više u zimskom nego u ljetnom razdoblju. Zbog čega, upitali smo u Planjanima Gornjim i naišli na od-

Marija Pepur iz Vinova Donjeg, udaljenog pet kilometara od Planjana Gornjih, došla je opremiti "spizu" i naišla na zatvorenu privatnu trgovinu u Planjanima. Nije na to računala. Bolesnog muža ostavila je, kaže, kod kuće. Kći je u Šibeniku, a sin u Kaštelima. Svatko od njih ima svoju obitelj, a Mariju i njezinog muža što su ostali živjeti u Planjanima Gornjim i nadalje muči voda. Do kada, pitaju se kao i ostali žitelji Zagore

Crkvu sveti Ivan podigli su mještani Planjana 1976. godine. "Pokušali su komunisti spriječiti izgradnju naše crkve i mene su nekoliko puta saslušavali, ali nisu uspjeli. Sve smo mi to izgradili od naših deset prsta", kazuje Ante Vukorepa

"Promet" je ukinuo "prugu" u 15 i 30 iz Splita za Unešić. Zato zaposleni u splitskim poduzećima koji putuju autobusom, bježe s posla da bi

STUDENTSKI CENTAR U ŠIBENIKU NAKON TRI RATNE GODINE

OSTALI BEZ PARKIRALIŠTA I ČLANSTVA

Studentski centar u Šibeniku po-kušao je prije nekog vremena organizirati autobusnu poštu između Šibenika i Zagreba, ali je dio od toga posla već bio preuzeo «Autotransport», s jeftinijim cijenama prijevoza za studente.

Bio je jedan od pokušaja Ante Copića, ravnatelja Studentskog centra i njegovih suradnika, da u bonaci nastaloj ratom učine nešto od vlastitog posla, upravo neugodno «srezatog» u posljednjim godinama, koje su učinile da neki sasvim poslovno propadnu, a neki jedva da prežive. Zna li se da je neposredno prije izbijanja domovinskog rata Studentski centar imao ni manje ni više nego dvije i pol tisuće članova, naspram sadašnjih dvjesto, te da je jedan od «poslovnih uspjeha» bio i zapošljavanje oko četredesetoro konobara i kuhara sa šibenskog područja u Istri, nije teško zaključiti da SC jedino preživjava, u očekivanju makar i malog poslovnog zamaha u Županiji.

Jedini grad bez fakulteta

Šibenik je sve manje grad mlađih — govori ravnatelj SC-a Ante Copić, a jedan od uvjeta da mlađi ne odlaze u druge sredine, jest otvaranje visoke škole ili fakulteta. Svaki imao značajniji grad u Hrvatskoj, pa i oni manji od Šibenika ili njegove veličine — ima barem jedan područni odjeljak više ili visoke škole nekoga od četiri glavna sveučilišta u Hrvatskoj. Na taj su se način razvijali Dubrovnik, Zadar, Gospic, Opatija, Pula, Karlovac, Koprivnica, Bjelovar, Slavonski Brod, Đakovo, Vinkovci, Varaždin... «Tvrdim da je otvaranje visoke škole ili fakulteta u interesu razvoja grada. Ukoliko želimo ići naprijed i razvijati se, uvjet je da nam ovdje ostaje što više mlađih ljudi — da vlastiti grad obogačuju novim sadržajima. U prošlosti smo imali Pedagošku akademiju, pa Višu ekonomsku školu, zatim i, godinu ekonomskog fakulteta. Od svega toga danas nije ostalo ništa, a trebalo je razvijati i usavršavati samo jedan od tih programa. S vremenom bi se usavršili, stekli tradiciju, pa ne bi bilo problema niti s nastavnim kadrom, niti s kandidatima za studij — kaže Ante Copić. Otvori li se u Šibeniku veleučilište — a izgleda da je došlo vrijeme za to, barem prema načinjima Županije i dodatašnjem tijeku priprema — Studentskom bi centru u Šibeniku bio još potrebniji

A. COPIĆ

primjerjen prostor u gradu za okupljanje učenika i studenata, s jeftinom ugostiteljskom ponudom i prostorom za kulturne namjene. Copić kaže da je takav sadržaj, kakvoga imaju svi studentski centri u Hrvatskoj, potreban gradu kao i dučan, škola, ili vrtić. A Šibenik kao grad nikada nije imao cijelokupnu potrebnu infrastrukturu, i upravo stoga, u odnosu na susjedne gradove i slične gradove u Hrvatskoj, zaostajemo. Ne razvijamo se, već polako starimo, i kao nekadašnji profesor u šibenskim srednjim školama dobro znam koliko nam je mlađi i studenata napustilo grad — kazuje Ante Copić.

Malo posla za učenike i studente

Kako je sa zapošljavanjem učenika i studenata u Šibeniku. Odgovor je kratak: koliko u Šibeniku rade druge ustanove i poduzeća, tolik je interes za zapošljavanje učenika i studenata.

Provijera na usluge SC-a nekada je iznosila 20 posto, a danas iznosi deset posto, uz dodatak od 5,163 posto za potrebe mirovinskog i invalidskog osiguranja. Posla je malo, a Studentski je centar u međuvremenu ostao i bez poslova naplate parkiranja na gradskim površinama namjenjenima u tu svrhu. Kako kaže Copić, postojao je dugogodišnji ugovor o najmu između tadašnjeg Omladinskog centra i SIZ-a za stambenu i komunalnu djelatnost, koji je kasnije Fond u komunalnoj oblasti jednostavno raskinuo u lipetu 1992. Ukoliko je, prema obrazloženjima iz Fonda, povod za to bio nered i nepravilnosti

u radu na parkiralištima, svojim sam dolaskom na mjesto ravnatelja SC-a, to riješio prije.

Za Fond, kaže Copić, novac od naplate parkirališnog prostora nije osobit, ali je uvjek nešto značio Studentskom centru. Posebice danas, kada je sve više socijalno ugroženih učenika kojima je potrebno platiti barem mjesecnu kartu za dolazak u školu.

— Da su parkirališta i dalje u nadležnosti SC-a, zapošljavali bismo samo studente i učenike, a zaradu, nakon plaćanja, najma, rasporedivali bismo dijelom na troškove SC, pomagali socijalne udruge, športske turnire mlađih, učenike koji odlaze na natjecanja iz znanja, učenike s finansijskim teškoćama, te sufinancirali tople obroke učenika i studenata u njihovome budućem prostoru — govori Copić.

Šibenski su studenti u teškom finansijskom položaju. U gradu s industrijom uništenom u ratu, s mnogim roditeljima koji ne rade ili su na čekanju, teško je izdržavati dijete koje želi dalje ići u školu. Za pomoć djeci preko studentskih centara u Hrvatskoj, koji su svi pod Ministarstvu znanosti i prosvjete, odlučujući je uspjeh u školi i socijalni status. Troškovi smještaja u studentskim centrima podijeljeni su pola-polom, dok za obrok, koji košta 12,57 kuna, student plaća 35 posto, a ostatak cijene Ministarstvo. Oni koji su se natjecali za smještaj u nekom od domova u Hrvatskoj, a nisu uspjeli, prisiljeni su na privatni smještaj. U tome slučaju, još trideset posto studenata ispod crte primljenih, dobijaju pomoć u iznosu od 150 kuna mjesечно, na trošak Ministarstva. Ima međutim, i onih koji nekoliko dana u tjednu, ili svakodnevno putuju na predavanja u Split ili Zadar. U tome slučaju Studentski centar u Šibeniku snosiće im cijelokupne troškove za dva dneva, na obroku, ili šezdeset i pet posto od cijene, u ovisnosti o njihovu socijalnom statusu. Dok SC u Šibeniku ne dobije vlastiti prostor i restoran, ti se bonovi mogu iskoristiti u menzama SC-a u Splitu ili Zadru — kaže Ante Copić, vjerojatno jedini direktor u Šibeniku koji, nakon u ratu uništenog službenog automobila još uvjek ne može nabaviti novi, ali se nuda da će Šibenik dobiti visoku školu, a s njom i primjereni Studentski centar.

B. PERIŠA
(Snimio: V. POLIĆ)

SLIKARSTVO

ATMOSFERA POSTOJANE SILOVITOSTI

Sibenik zaista ne oskudjeva u manifestacijama koje podstizaju slikarstvo. Time, dakako, ne želimo kazati da su sve izložbe prezentacija (očekivane) kvalitete, ali je nepotolno da taj ulomak kulturnog življenja nije mršav. U red izložaba koje zavrijedu pažnju bome da se može ubrojiti predstavljanje Ivice Šiška koje će u šibenskoj galeriji Sebastian trajati do 10. listopada. (Šiško je rođen 1946. godine u Livnu. 1965. završio je Školu primijenjene umjetnosti u Sarajevu u klasi prof. Frane Baće i završio postdiplomski studij grafike. Bio je suradnik Majstorske radionice Krste Hegedušića i Ljube Ivančića. Ivica Šiško živi i radi u Zagrebu.) Premda će posjetitelji rečene izložbe izreći svoju proudbu o predočenim Šiškovim radovima ipak se može, uz tek nešto ograda, naznačiti da je Šiško osebujan umjetnik, da njegovo stvaralaštvo na prostu plijeni načinom iskaza, to je priležno čak i u onim odnosima kada gledać, to jest posjetitelj izloženih radova pred nekim od njih osjeti stanovit rezerviranost. Međutim, »upad« u umjetnikov RAZLOG takvog izričaja može rezultirati posve drukčijim dojamom. I to je ono što Šiška čini, hajdom se tako izraziti, vrijednim da ga se smjesti u razred slikara što svoja vidjenja života (življenja i događanja) podstizaju manirom koju je moguće smjestiti pod parolu »uzmi ili ostavi«. »Premda su mu se snovi potkrali u djelu bez njegova znanja, Šiško ćuti istodobno da se mora jako čuvati osjetu i prirode, ali se u njih i pouzdati sve do skromnosti i umjerenosti, strogošću obrubljene, i to u napetom i oštrom crtežu. Od tog časa Šiško, ako se pazi na udio mračnoga, u neslomljivoj obzirnosti, čvrsto organizira svoju obranu: bilo da je riječ o grafici, crtežu ili platnu, djelo mu je zgušnutoto, obrubljeno, omedeno okvirima što se otvaraju i zatvaraju ili rasprskavaju u »pomake«, istodobno pucketajući tko zna kojom muklom irritacijom, čemu odgovara naš ukus.« Iz to naznake što ju je potpisao Jean-Louis Deperris moguće je, čini nam se, »pročitati« stvaralaštvo Ivice Šiška, čak pod pretpostavkom da rečeni spisateljima stanovite (preodredene naklonosu) poboljšice spram djela koja su (ali to se i ne mora odnositi samo i isključivo na njih) predočena na razgled i zagled šibenskim poklonicima kista. Možda će netko u Šiškovim uradnicima vidjeti (ili barem naslutiti) osliknike koje su moguće u lucidnim snovidenjima, možda će, velimo, biti i toga, ali ono što ostaje NAKON svega bit će, uvjereni smo, pomak u shvaćanje slikarstva i pristajanje na uzmak pred umjetnicima što nastoje — ne zaleći u »već video« nego što u svom stvaralačkom nasrtu kane ustoličiti osobne zakrake bez kojih i ne bi bilo specifičnosti izričaja. »Bilo da je riječ o kretanju ili učvršćenju, o užetu ptice ili raspetoj ptici, o skoku preko zapreke, konju ili konjaniku, o obavljenju ili ukrućenu poletu, padavima, nizanju raka ili uspravljenih tučaka, staklenkama s mrtvim biljkama — atmosfera postojane silovitosti svagda izvire iz Šiškova djela, kroz više od dvadeset godina rada, koje su doista utemeljene kao na kavku oniričkom bezumlju.« Premda to, možda, i ne treba napisati, ipak nam se čini jedino valjanim poziv da svim oni što vole umjetnička iskazivanja trebaju pohoditi galeriju Sebastian i razgledati osebujne radove Ivice Šiška.

J. VESELIĆ

ŠIBENSKI GLAZBARI NASTUPILI U ZAGREBU NA SREDIŠNJOJ PROSLAVI BLAGDANA SV. MIHOVILA, ZAŠTITNIKA HRVATSKE POLICIJE:

DOSTOJNI PREDSTAVNICI MIHOVILOVA GRADA

Sv. Mihovil je prema legendi, pobijedio Sotonu, a s proteklim nastupom u Zagrebu Šibenska je glazba konačno, valjda i kod najkorijelijih sumnjičavaca, razbila kompleks provincije nastupivši na središnjoj proslavi Dana Hrvatske policije. Osim što je vjekovni patron kojemu se Šibenčani utječu od pamтивska, sv. je Mihovil postao i zaštitnik hrvatskih policajaca. I tako, slučajem okolnosti, ali zahvaljujući i objektivnim vrijednostima, Šibenski su glazbari na nastupu u Zagrebu postali najboljim zastupnicima Mihovilova grada. Dok se istodobno slavilo feštu sveca i u Šibeniku, Glazba je svirala ispred Koncertne dvorane Vatroslava Lisinskog, u uniformi hrvatske policije, a istoga dana ujutro, nastupila i na smotri policijskih postrojbi koje su u krugu Policijske akademije u Zagrebu prodefilirale ispred bine na kojoj je, uz predsjednika Franju Tuđmana, bio i čitav državni vrh. Niti najstariji glazbari ne pamte, niti je zabilježeno u bogatom arhivu društva, da je Šibenska narodna glazba nastupila umjesto neke od profesionalnih. A upravo se to dogodilo u Zagrebu. Čuvši sviranje Šibenčana (koji su istina, ujvek znali koliko vrijede, ali su ipak dali sve od sebe!) organizatori su se zahvalili profesionalnom puhačkom orkestru Zbora

narodne garde, koji je trebao svirati na mimohodu, i osvjetliti Šibeniku obraz. Trebalo je stajati sa strane i prilikom sviranja na legendarnom Zrinjevcu, ispod glorijeta napravljenog upravo za nastupe limenih orkestara. Dok su pripadnici Markačeve specijalne postrojbe »Alfa« jahali na lipicancima, pokazujući Zagrepčanima tek uvedenu »policiju na konjima«, u ritmu i melodiji koračnice Radetzky, mogli su se čuti komentari iz publike: »Dečki tak' lepo sviraju! Mora da su Dalmatinči!« Taj je nastup u Zagrebu, svakom Šibenčan-

nu prvoj gradu nakon rodnog, pokazao što može ŠNG u punom sastavu — sa »šibenski« prštavim fligornama, snažnim basovima, baršunastim klarinetima i diskretnim pratećim trubama. I koktel, točnije opuštenija atmosfera na prijemu nakon svečane akademije u dvorani V. Lisinskog, započela je nakon što je jedna djevojka iz Šibenske Glazbe slučajno razbila čašu: nazorna, među kojima gotovo cijelokupno hrvatsko čelnštvo, to su popratili burnim pleskom, smatrajući da je čaša namjerno razbijena i da prava zabava,

bez grča na licima, može započeti! Kraj glazbara posebno se dugo zadržao legendarni bubenj Peco Petej, koji je te večeri nastupio u sastavu »Profesionalci«. Peco, inače Splišanin, te je večeri svečano objavio povratak u Split: »Vrijeme je da i s juga prema sjeveru nešto krene!« Inače, u Šibeniku je posljednji put boravio nakon što su ga na barikadama kod Obrovca prije nekoliko godina zastavili četnici. Smirio se tek kod Šupuka, nakon oštrog pića.

Predstavnici šibenskih glazbara bili su primljeni i kod dominarista MUP-a Židovca i Morića, kao članovi prve glazbe u Hrvatskoj koja je u jeku rata obukla policijsku uniformu i započela suraditi s Policijskom upravom u Šibeniku. Sa tog prijema dolaze i naznake buduće suradnje, pa nije isključeno da se osoblike MUP-ova hotela na Krušgama, na čelu s policijskim Markanom, prijateljem s lanjske proslave, i u načinu godinama neće veseliti dolasku ŠNG i opuštenoj atmosferi koju glazbari stvore gdje god da se nadu.

Na povratku u Šibenik, čitav je autobus iznad Senja zaplijeskao moru koje se vidjelo s obronaka Velebita. To govori gdje im je srce — ono isto srce koje zakuca brže kada se dode i zasvira u Zagrebu.

B. PERIŠA

Program u prostorima

K.D. »VATROSLAV LISINSKI«

19.00 - 19.30 Puhački orkestar iz Šibenika

19.30 - 20.00 Puhački orkestar Vrbovec
Nastup mažoretkinja
Prostor ispred Koncertne dvorane

SLUŠATELJI NEĆE BITI USKRAĆENI

U ponedjeljak, s početkom u 20 sati, u crkvi sv. Franje nastupit će orguljaš Emin Armano iz Zagreba. Armano, inače docent za komornu glazbu na Muzičkoj akademiji u Zagrebu, kompletan je umjetnik na orguljama. Osim što muzicira, istražuje i arhive muzikalija, pripireuje redakcije odabranih skladbi, potiče hrvatske skladbe, a istovremeno i pisanje suvremene orguljaške literature, a često i sâm izvodi redigirana i nova djela za orgulje.

Zeleći obogatiti suvremenu literaturu za orgulje, Armano je potaknuo hrvatskog skladatelja Željka Brkanovića na skladanje »Cithare za orgulje«, nastale u svibnju ove godine. Osim te Brkanovićeve skladbe, Armano će u ponedjeljak izvesti i djela Jelića i Corelliia.

(bp)

PREGLED BAŠTINE ŽIRJA

ŽIRJANSKO RATNO LJETO 1991.

Uz starije povijesne dokumente, među štivima povijesnog gradiva Žirajski libar po prvi put cijelovito objavljuje zapise vezane za ulogu žirjanskih vojnih uporišta u obrani Šibenika 1991. Iz tih prinosa izdavaču okosnicu tadašnjih zbiljanja

29. 6. 1991. Zapovjednik uporišta JRM na Žirju, stariji vodnik Željko Baltić, u rođendanskoj prilici doma poziva svoje žirjanske prijatelje. Zapamćeno je, i kasnije napisano njegovo govorjenje: »Nikad ja neću oružje, koje imam na bateriji, upotrijebiti protiv ovog naroda, nikog ubijati, ali neću dozvoliti da to oružje uzme netko i njime ubija. Uništiti ču ga!«

Srpanj i kolovoz 1991. Motre se žirjanske vojarne. Na ovoj dužnosti ističe se Jere Jajac.

Sredina kolovoza 1991. Prvi razgovor o vojnom uporištu neprijatelja na Žirju u Izvršnom vijeću šibenske

općine. Sudjeluju Rato Miškić, Paško Bubalo, Josip Juras, Boris Kale i Zvonimir Baraković. Dogovoreni su kontakti s Baltićem.

Cetvrtak, 12. 9. Predsjednik seoskog Kriznog štaba i povjerenik za vezu s Baltićem, ribar Frane Alić, objavljuje: »Spreman je predati vojarne i traži čvrsta jamstva koje smo mu na dogovoru u Žirju obećavali.«

Subota, 14. 9. Sastanak u šibenskoj Policijskoj upravi o preuzimanju žirjanskih bitnica. Ostvarena je koordinacija sa ZNG. Oformljuje se novo zapovjedništvo na Žirju (Baltić i pozvani pričuvni topnički časnik Alić). Organizira se okupljanje i plovđiba

Ratna stražarnica pored topova. Snimci iz travnja 1992., pohranjeni u fotografiskom arhivu kulturno-povijesnog odjela šibenskog Muzeja

ŽUPANIJSKI VREMENOV: LISTOPAD 1964. GODINE DOŠK NADIGRAO »DINARU«

»Nalazeći se neposredno pred Osmim kongresom mi zaista možemo reći da je za proteklih šest mjeseci u svim radnim organizacijama i rukovodstvima Saveza komunista obavljena, u pravom smislu riječi, široka pretkongresna diskusija, koja je pokazala da u redovima SKJ živi ogromna revolucionarna, organizirana idejna i politička snaga radničke klase. Ta snega se ispoljila u principijelnom i samokritičnom preispitivanju dosadašnjeg rada, u traženju i krčenju novih puteva — za dalji, još brži razvitak proizvodnih snaga društva i stvaranja materijalnih uslova za svestran razvitak zajednice i pojedinaca, za stvaranje što slobodnijih oblika društvenog života.« To je odlomak iz komentara što ga je napisao Zvonko Štaumbriger, a objelodano »Šibenski list« broju od 7. listopada 1964. godine. U sklopu društvenopolitičke rubrike **Došk nadigrao »Dinaru«**

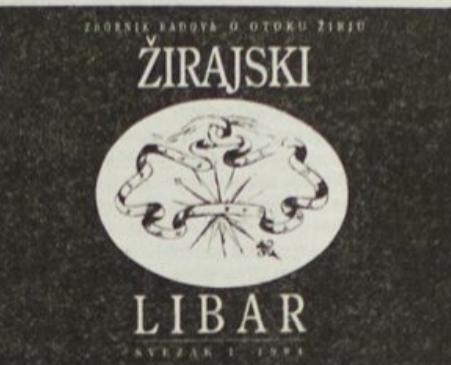
Milošević, inž. Milan Lalić, Iviša Baranović, Mladinka Grubišić i Boško Šarić. Za novog načelnika Odjela za pri-vredu imenovan je **Dane Sekso**, dok su upraviteljima osnovnih škola postali Svetozar Jurić, Dragica Gulin, Humbert Bašić, Božidar Jojić, Siniša Dobrota i Vinko Bujas, a potvrden je izbor **Slavka Grubišića** za direktora Muzeja grada. Izvještaj sa sjednice Skupštine općine Šibenik potpisao je **Tomaslav Dean**, u to vrijeme učestali su radnik »Šibenskog lista«.

O problemu ribarstva u šibenskoj komuni piše marljivi **Joško Čelar** i konstatira da bi nosioci plana napretka trebali biti **Ribarski kombinat** i ribarske zadruge. Prema podacima što ih je na savjetovanju iznio referent za ribarstvo Općinske skupštine **Kažimir Jurin**, na šibenskom području ima 260 ribara koji posjeduju mreže s kojima je prema jednoj ranijoj odluci zabranjen lov. Tom sastanku prisustvovao je **Miljenko Grubelj**, a otvorio ga je **Mate Laganić**. Nailazimo i na rezultate anketne provedene u Školi učenika u privredi (anketirano je 590 učenika i učenica), a doznalo se i to da -neki učenici obavljaju poslove koji nemaju veze s izučavanjem njihova zanimanja. Te i neke druge rezultate ankete komentirao je **Josip Jakovljević**. Nailazimo i na noticu da »još osam radnih organizacija prelazi na 42-satni radni tjedan«. O dilemi može li se poboljšati prijevoz splavima razglašava **Milan Orlović**.

U kulturnoj rubriči dopisnik iz Knina vrijedni **Andrija Matković** izvještava da su pod rukovodstvom **Dušana Jelovine**, obavljena probna arheološka istraživanja na padinama brda **Spas**. Nailazimo i na obavijest (potpisano ju je **Mirko Livaković**) da Povijesno društvo

(Nastavljaja se)

J. VESELIĆ

Prvi top obalne bitnice na Zvizduljama, Žirje

RATNA 1991. U ŽIRAJSKOM LIBRU

U svojem prvom svesku, koji je posvećen uspomeni na Zorana Mrvici, žirjanskog mladića poginulog kao policijac kod Miljevac, zbornik Žirju donosi više štive o rujanskim zbiljanjima 1991. već napisanih i prije pokretanja ove naklade. Premda su od posebne povijesničarske vrijednosti zapisi nastali što neposrednije po samim događajima, napose dnevnici Žirajski libar će u drugom svesku nastaviti objavljivati i takve i naknadne zapisne istaknutih sudionika ovih važnih zbiljanja. Rukopisi se zaprimaju u Muzeju grada Šibenika, Gradska vrata 3.

Prvi broj Žirajskog libra o temi objavljuje ove prinose:

- Rato Miškić »Žirje, vjekovno neosvojivi razarač« (bilješke tadašnjeg predsjednika Savjeta MZ Žirje).
- Miroslav Alić: »Sjećanje na sedmodnevno ratovanje na Žirju« (bilješke blivog pričuvnog zapovjednika bitnice na Veloj Glavi, Žirje, i ratnog zapovjednika odlučujuće bitnice na Zvizduljama),
- Zvonimir Baraković: »Procjena, Izvješće i zapovijed iz prosinca 1991.« (spisi umirovjenog topničkog pukovnika, savjetnika pri ustroju mreže šibenskih obalnih bitnica),
- Dokument Mjesne zajednice iz svibnja 1992. (izvješće civilnim vlastima o sudionicima prijelomnih zbiljanja).

tribunjskih kočara za Žirje. Isključuju se žirjanski telefoni.

Nedjelja, 15. 9. Iza ponoći. Tri koče na Žirje prevoze 75 ljudi za prenošenje streljiva k topovima. Dodatašnji ročnici dragovoljno otplovjavaju za Tribunj, i dalje svojim kućama. Topovi se dekonzerviraju. Do dolaska novih vojnika topove čuvaju Žirjani. Uključuju se telefoni. Svečeri pristize i policijsko protudesantno osiguranje. Dio Tribunjaca se vraća sa Žirja.

Ponedjeljak, 16. 9. Ustrojava se bojni poredek bitnice. Obuka dodatašnjih netopnika i probna paljba. Prvi od objeda koji organizirano pripravljaju otočani. Povratak preostalih Tribunjaca. Posjet Borisa Kale, Onesina Cvitana i Ante Granika. Donesene su prve protuzrakoplovne rakete. U 21 sat prva paljba po neprijateljskim brodovima, u blizini Zlarina. Donesen je voki-toki za vezu s Policijskom upravom. U selu, u kući Frane Alića organizira se ratna bolnica, sa studentom medicine, i sklonište.

Utorak, 17. 9. Od Kaprijana koji su pomagali prenositi streljivo oformljena je momčad »kaprijskoga topa«. Izjutra veza »Sarajevo« (Žirje) s »Palagružom« (PU): »Grupa neprijateljskih brodova iz gradske luke topovskim projektilima razara grad, možete li djelovati po njima?« Proračunavaju se podaci i otvara paljba krajnjeg dometa. — »Palagruža«, »Palagruža«, zove »Pero«, što je ovo palo u luku blizu neprijateljskih topova? — »Sarajevo«, »Sarajevo«, zove

»Palagruža«, od sada ste »Hrvatska«. Prva hrvatska obalna topnička baterija »Hrvatska«!

Tuče se luka, parkiralište pred motelom kod mosta, križanje benkovačke ceste s magistralom, obližnji vodosprem, Srimska lokva i križanje prema Jadriji, a potom i vojarne. Do kraja dana ispaljeno je preko 800 granata, a od četiri topa uporabani je još samo jedan. Ostali se popravljaju tijekom noći. Bitnica je prvi put napadnuta zrakoplovima.

Srijeda, 18. 9. Cijelog se dana tuku isti ciljevi.

Cetvrtak, 19. 9. Tuku se isti ciljevi. Poslijе zrakoplovnog napada i izbijanja požara bitnica se privremeno napušta. Nakon smirivanja požara topnici su nazad kod topova. Bitnica i glavno skladište streljiva nisu značajnije dohvaćeni vatrom.

Petak, 20. 9. Najviše se tuče prostor pred mostom, gdje neprijateljski topovi manevriraju ne bi li izbjegli domet topova. Ratko Konti svojim brodom s Murteru doprema nužno gorivo.

Sabota, 21. 9. Rjedom paljboru se tuku prostor pred mostom, križanje benkovačke ceste i vojarne.

Nedjelja, 22. 9. 1991. Povremeno se tuku vojarne, u očekivanju njihovih predaja. U zračnom napadu pogoden je potkop i ostava priručnih granata. Vatra se privremeno obustavlja. Pogoden je i glavno skladište streljiva, no bez detonacije eksploziva. Neprijateljski tenkovi poviše se izvan dometa topova.

Priredio: J. KALE

VAŠA PISMA OPET BEZ DOMAĆEG RADA

neke od njih. Umjesto zahvalnosti mi ih slažemo u zaborav.

Na stranci 6. istog »Šibenskog lista«, u napisu »Oba, obadva ...« navodi se kako su u vrijeme pada »obadva« aviona mnogi svojatali autorstvo snimke rušenja neprijateljskih zrakoplova, a da je prekrdašila splitska TV Marjan — iako je autor snimke Ivica Bilan sa šibenskog područja. Koliko znam, TV Marjan je na HRT-u prikazala taj snimak kao svoj, pa time, glede autorstva, obmanula javnost, a Ivici Bilanu ukrala veliki mlađenacki zanos i dio vjere u ljudsko poštjenje. A je li i tu Šibenik mogao nešto napraviti za sebe, za svog lvice, tj. pomoći mu da mjerodavno dokaže da je on autor snimke, pa da se to obznaniti na HRT-u, da se zna da je TV Marjan u ovom slučaju plagiator.

Dakle, dok se Šibenik na ovaj ili onaj način odriče onoga što je imao ili što je napravio, nije čudo što se postupno preskače u nabranju građeva od sjevera do juga, i obratno, hrvatskog Jadranu.

Opt mi nismo izradili domaći rad.

J. VESELIĆ

NOGOMET

NAKON ZAGREBAČKOG USPJEHA »MODRIH«

Važno je imati Shehua

Šibenčani su nastavili uspješan prvoligaški niz. Iako su zaredali čak šest remija utakmica sa »Zagrebom« je potvrdila da su momčad koja ima svoju fizionomiju, svoj prepoznatljiv stil i što je najvažnije — pobjednički duh

Imaju li Šibenčani razloga posetiti za pojačanjima iz dalekoga Brazila? Upravo o toj varijanti razmišlja je Marko Maričić uoči ovo-godišnje prvoligaške sezone, ne bili i ovako »zapaljeni atmosferu«, još malo podgrijao. Gledajući susret prošloga kola u Kranjčevičevu, za takvo što »modri« nemaju niti najmanje potrebe. Jer upravo igrači su Šibenčani prikazali protiv dojučerašnjega viceprvaka može se dijelom usporediti s potezima kakvi se viđaju u zemlji kave i nogometu — Brazilu. Kratko, na pās, u prostor, krajne jednostavno. I oni najprobirljiviji, poput kolege Ognjena Naglića s Hrvatskoga radio tek su ushićeno pričali:

— Kako »Šibenik« igra, pa to je milina gledati.

»Modri« su dolaskom Matkovića, osim potrebne dorade kvalitete, u znatnoj mjeri popravili i psihološki pristup susretu, protivniku, pa i negativnom rezultatu. Sjetimo se samo lani »Segeste«, »Varteks«, prije nekoliko kola »Hajduka«. Danas je i mnogim, jačim ekipama

žiti cijelinu Matkovićeva rada, koja je naravno još jednom došla do izražaja u Zagrebu. Da su Baturina na početku, a potom u nekoliko navrata Ylli Shehu bili prisebniji, Matković bi svoju družinu poveo kući pjevajući.

Inače »Matko« sada u »Šibeniku« samo finalizira svoj rad, naravno začinjen velikom ljubavlju prema Krešimirovu gradu. Sjećam ga se još kao trenera »Zadra«, kada je znao u povjerenju govoriti: — »Šibenik« je moja iduća stаницa.

Šibenčani su dakle nakon Zagreba u skupini momčadi koje još uvijek nisu poražene. Sa devet osvojenih bodova u sedam susreta, ostvarili su učinak od 43 posto. Možda, da je više radosti bilo na Šubićevcu, jamačno da bi i plasman bio zavidniji. Na Šubićevcu, od četiri odigrana susreta, »modri« su slavili samo jednom, što predstavlja pedeset postotni učinak. I upravo bi se taj skor mogao popraviti 16. listopada kada na Šubićevac stiže »Istra«. Za Matković

PETNAESTAK MINUTA S NAJBOLJIM STRIELCEM PRVE HNL YLLIEM SHEHUOM

»NAŠ ŠIME« JE MISTER GOL

Novinski izvještaji nakon utakmice Šibenika i Zagreba bili su mahom jednako naslovjeni — Zagreb — Shehu 3:3. Albanski reprezentativac postigao je, naime, protiv »pjesnika« u Zagrebu svoj prvi hat-trick u ovogodišnjem prvenstvu i zasjao na poziciju prvog strijelca hrvatskog prvenstva, sa 7 postignutih golova. Svetla reflektora obasjala su 28-godišnjeg Illy (rođen 13. 3. 1966. u Tiranu) koji je na najboljem putu da na mjestu najboljeg igrača Dalmacije zamjeni prošlogodišnjeg nositelja, sunarodnjaka Eduarda Abazija, koji je također nosio »modri« dres. Shehu vodi i u poretku za »žutu majicu« koju »Sportske novosti« svake godine dodjeljuju najboljem igraču Hrvatske lige.

»Šteta što mi i onaj četvrti gol nije upao u mrežu, onda bismo se tek vratile kući pjevajući — kazat će Shehu prisjećajući se utakmice u Zagrebu, gdje je brilirao jednakom kroz i u Osijeku gdje ni »oštara sjekirica« Mirko Lulić nije našao načina da ga zaustavi. Omalen (1,77 m visok), nabijen i snažan, potpuno neosjetljiv na ozljede i podignute noge »čistača« teško je zaustavljiv u prodoru prema golu. »Nevjerojatno je hladnokrvan, naročito kada je ispred golom jedan — kazuje nam Muriqi, koji nam služi kao prevoditelj budući da Shehu još slabo govori hrvatski.« Ima i veliku brzinu »iz mesta«, a osim toga nikoga ne »zarezuje«. Njemu je svejedno protiv koga igra i koji golman brani. Njemu je najvažnije dati gol! Naročito spektakularan, vickast, neviden.«

Takov je bio još od početka svoje igračke karijere, u Partizanu iz Tiranе (»Počeo sam sa 12 godina, uvijek — napadač«) da bi već s 18 godina debitirao za reprezentaciju Albanije, u utakmici protiv »Gordoga Albiona« (Engleske) u Tiranu. Shehu se ne zamaša pojedinostima, ne zna točno koliko je utakmica odigrala za mladu i A reprezentaciju niti koliko je primjerice golova dao za Partizana. »Bog zna! — kazuje uz širok osmijeh. »Otišao sam poslije u grčki »Apolonio«, ali nisu ispunili finansijske uvjete, pa sam rekao manageru da mi potraži novu sredinu. Stupio je u kontakt s Markom Maričićem pa sam se u lanjskoj polusuzoni našao na Šubićevcu.«

Da bude iskren Shehu, će priznati kako za Šibenik nikad prije nije čuo, ali kada je saznao da je tu Abazi kojeg je znao iz reprezentacije i »Mura« za kojeg je čuo još dok je ovaj igrao u Prištini odmah je pristao. I pogodio, kaže. »Zadovoljan sam u Šibeniku, dobro nam ide i meni i momčadi. Lani sam primjerice u 17 utakmica dao 7 golova,

a ove godine isto toliko u sedam utakmica. Dobra smo klapa, već su mi suigrači i ime dali — Šime, a po njemu me prepoznavaju i navijači.«

Iz Tiranе je Shehu došla i supruga Miranda, klub mu je našao i stan pa nis te strane profesionalcu ne nedostaje obiteljske atmosfere. »Nogomet prije svega shvaćam kao posao prema kojem se vrlo odgovorno i ozbiljno odnosim. Trudim se da nikad ne kasnim na treninge i da uredno živim, a kao slijed svega stizali su valjda i golovi.«

Shehu je sa »Šibenikom« sklopio ugovor na godinu dana, a planove nikađa ne pravi unaprijed. »Najvažnije je da svaki igramo dobro, da klubu i momčadi ide dobro — onda i igračima cijena raste i prilika da svoje noge što bolje unovči. Naše su mogućnosti velike, a dokazali smo da imamo i želje i znanja da »Šibenik« izvučemo iz donjeg dijela tablice i krenemo prema vrhu. A moje je da dajem golove — zato sam tu!

Zdravko PILIĆ

Snimak: A. BARANIĆ

Detalj s utakmice Hajduk — Šibenik

teško dostići manjak od gola, dva. Šibenčanima eto više niti to. Matković je nakon što je uključio alarnu lampicu, nerijetko na tapetu kritike. Gdje su domaći igrači? Uostalom trener je doveden radi rezultata, zar ne? Izbor taktike, igrača i svega što je u svezi sa zbijanjima na terenu ide na dušu šefa struke. I tako se treba i ravnati. Ne, to najmanje znači da ivici netko postavlja »klipove«, no konstatacija tek za podsjećanje. Uostalom, u elemente taktike spadaju: dobro poznavanje vlastite ekipi i mogućnosti svakoga pojedinca. Dobro poznavanje protivnika, vremenski uvjeti u kojima se utakmica igra, gdje se susret igra i njegova važnost, trenutačni plasman na ljestvici i naravno gledatelji. Kada se to zna, onda nije teško zaokru-

ča, igrače i navijače, novi izazov i novi ispit koji bi »modri« i »Matko« trebali uspješno apsolvirati.

Zoltan KABOK

KOŠARKA

A SADA - ORTHEZ

Pobjedama u dvije utakmice nad kijevskim Mercuryjem (70:77 i 99:88), Šibenčani su uspješno položili europske Ispite u Kupu Radivoja Koraća. Novi protivnik je francuski Orthez, a u subotu, 8. listopada Šibenčani u 1. kolu domaćeg prvenstva gostuju na »vrućem« sinjskom parketu protiv »Alkara«

Šibenčani su širom otvorili vrata Europe. Očekivanja nisu iznevjerena. U uzvratnom susretu 2. kruga prednječanja Kupa Radivoja Koraća, košarkaši Šibenika po drugi put u sedam dana sviđali kijevskog Mercuryja (99:88). U prvom susretu odigranom 29. rujna u Kijevu bilo je sedam poena viška za narančaste (70:77). Lakše nego što se očekivalo i ne tako uverljivo koliko se moglo, Šibenčani su eliminirali simpatične ali nedorasle Ukraine. Sama utakmica bila je relativno dobra. Oprezan početak pretvorio se u nastavku u bržu i agresivniju igru. Takav pristup donio je Šibenčanima i najveće vodstvo u 30. minuti (83:58). Petar Mašić koji je brilirao, bio je igrač utakmice. Postigao je 28 koševa, poen više nego u prvoj utakmici. Drugi ključni šibenski čovjek zove se Troy Bowers.

Nakon prve premijere pred šibenskom publikom, svima je definitivno jasno da je Amerikanac pravo pojačanje, upravo tip igrača koji je Šibenčanima nedostajao. Fenomenalan skakač, izvrstan šuter, vrlo dobar u obrani, meč s Ukrajincima odigrao je s 50% snage. Već na prvi pogled jasno je da se radi o pravom profesionalcu. U ovom trenutku zasigurno je jedan od najboljih stranaca u Hrvatskoj. Inače ne štedi komplimente na račun hrvatske košarke. U razgovoru za Radio-Šibenik izjavio je:

— »Hrvatska, nakon SAD-a igra najbolju planetarnu košarku. Za mene je vaša liga Izazov. Čast jeigrati u prvenstvu među tolikim košarkaškim znalcima. Čast i Izazov. No vratimo se utakmici s Mercuryjem. Ljutio se i iskazivao znake nezadovoljstva

trener Boris Kurtović nakon dobijene utakmice s Ukrajincima. Zašto?

— »Razumijem momke da se žele dokazati pred svojom publikom. Ali ne mogu razumjeti činjenicu da se zbog želje za samosazivanjem, pojedini igrači ponašaju kao da su sami na terenu. Gdje je tu kolektiv — grmo je Kurtović.« Nakon 25 ponevi viška išli smo iz greške u grešku čemu inače nismo skloni, pa me to još i više čudi.«

Varenik, Nizkoshapka, Shapovalov i Berezhnoj, udarni kvartet Kijevljana vješto je iskoristio brzopletost i obilje grešaka u šibenskoj igri, pod košem pa je poraz na kraju ublažen. A u 30. minuti simpatični gosti iz Kijeva bili su na rubu katastrofe. No i razumljiv je pad koncentracije kod Šibenčana. Jer kada se tijekom cijele utakmice sigurno igra i rezultatski sve drži pod apsolutnom kontrolom onda je razumljiv želja za egzibicijama. Košarka jednostavno bez toga ne bi bila košarka.

U 2. kolu Kupa R. Koraća novi protivnik Šibenčana je francuski »Orthez«. Trenutno četvrti na tablici u francuskom prvenstvu. Jaka momčad, s dva naturalizirana Amerikanca. Upravo ono što je u ovom trenutku po Kurtoviću potrebljano Šibeniku.

— Orthez je najbolja prilika da moji mladi igrači steknu još više iskustva, koja će nam odlično doći u prvenstvu. Treba nam puno raditi. Još uvijek sve linije ne funkcionišu skladno kao orkestar — zaključio je Kurtović. Prva utakmica s »Orthezem« igra se 26. listopada u Francuskoj.

B. ČUBRIĆ

UKRATKO IZ ŠPORTA

Brodarica u vodstvu

U pretposljednjem kolu prvenstva Regionalne bočarske lige Šibenik — Zadar — Pag, postignuti su očekivani rezultati. Vodeći Brodarica i Solaris zabilježili su pobjede sa Vodicama i Viru. Tek u međusobnom susretu, u posljednjem kolu odlučit će o pravu regionalne lige. »Bili Brig« je pobijedio Zadra, a šibenska »Mladost« na gostovanju u Biogradu bila je bolja od »Ilirije«, dok su u ovom kolu bili slobodni bočari »Sv. Mihovil«.

Rezultati 17. kola: Brodarica — Vodice 12:4, Vir — Solaris 2:14, Bili Brig — Zadar 14:2, Ilirija — Mladost 4:12.

Poredak: Brodarica 185, Solaris 177, Bili Brig 151, Mladost 134, Vir 119, Zadar 104, Vodice 97, Sv. Mihovil 79 i Ilirija 46.

U nedjelju 9. listopada sastaju se: Mladost — Bili Brig, Zadar — Vir, Solaris — Brodarica, Vodice — Sv. Mihovil i Ilirija slobodna.

Poraz »Olimpije«

U 2. kolu prvenstva Druge rukometne lige — skupine jug, rukometašice vodile »Olimpije« na gostovanju u Kaštel Sućurcu poražene su od »Željezare« rezultatom 26:13. Rukometašice »Olimpije« u ovom su kolu bili slobodni. U 3. su kolu rukometašice »Olimpije« slobodne, dok se rukometaši na svom igralištu OS Vodice sastaju sa »Željezarem« iz Kaštel Sućurca.

Rade TRAVICA

A. KULUŠIĆ INTERNACIONALAC

Šibenski nogometni sudac Ante Kulušić, sudit će uskoro i na europskim nogometnim terenima. Odbor za hitnost Hrvatskog nogometnog saveza, na svojoj sjednici od 4. listopada u Zagrebu, uputio je UEFA, službenu listu na kojoj je Kulušić predložen za internacionalnog suca. Odluka Odbora za hitnost našeg najvećeg foruma, veliko je priznanje šibenskom sportu u cijelini.

B.Č.

Na temelju članka 48. Zakona o građevinskom zemljištu (»Narodne novine« broj: 48/88, 16/90 i 53/90), članka 36. Zakona o određivanju poslova iz samoupravnog djelokruga jedinica lokalne samouprave i uprave (»Narodne novine« broj: 75/93) i članka 4. i 18. Odluke o građevinskom zemljištu koja je preuzeta Odlukom o preuzimanju Odluka i drugih općih akata Skupštine općine Šibenik, Klasa: 011-01/93-01/1 od 22. travnja 1993. godine, Gradska vijeće Grada Šibenika na 8. sjednici od 27. rujna 1994. godine, donosi:

RJEŠENJE

1. Određuje se provođenje natječaja za dodjelu u vlasništvo neizgrađenog građevinskog zemljišta u društvenom vlasništvu u K.O. Konjevrate Lozovac – Tromilja, a radi izgradnje ugostiteljskog objekta tipa »gostionica«.

Natječaju se izlaže građevinska parcela:

broj parcele	površina dio čest. zem. 1856/1 nove oznake 1856/2	tip objekta	početna cijena	jamčevina
	2000 m ²	P + 1	20.000 DEM u protuvrijednost jed. kuna	2000 DEM u protuvrijednost jed. kuna

2. Uvjetima uredjenja prostora Klasa: 350-05/93-01/792 UR. BROJ: 2182-09-04/94-04 od 11. travnja 1994. godine izdatih od Ureda za prostorno uređenje i stambeno komunalne poslove graditeljstvo i zaštitu okoliša, Odsjeka za prostorno uređenje Županijske Šibenske utvrđena je izgradnja poslovog objekta – ugostiteljski objekt tipa »gostionica« visine prizemlje i 1 kat.

3. Sadržaj objekta su restoran i caffe bar u prizemlju sa svim potrebnim pratećim prostorijama, te sobe za smještaj gostiju na katu.

4. Način priključka na magistralu-cestu Šibenik – Drniš potrebno je uskladiti sa zahtjevima koje će postaviti JP »Hrvatske ceste« tehnička ispostava Šibenik.

5. Ured za katastarski i geodetske poslove Županijske Šibenske izradio je parcelacijski elaborat Klasa: 936-02/94-01/166 UR. BROJ: 2182-11-94-2 od 27. svibnja 1994. godine potvrđen od nadležnog organa iz koga je utvrđeno da se novoformirana čest. zem. 1856/2 K.O. Konjevrate u površini od 2000 m² sastoji od dijela čest. zem. 1856/1 K.O. Konjevrate.

6. Sudionik natječaja dužan je uplatiti jamčevinu u iznosu od 10% od početne cijene što iznosi 2000 DEM u protuvrijednosti kuna obračunato po srednjem tečaju Narodne banke Hrvatske na dan uplate na žiro-račun broj: 34600-637-1001055.

7. U ponudu za natječaj mora se priložiti potvrda o uplaćenoj jamčevini i Uvjerenje o državljanstvu.

8. Sudionik u Natječaju mora u ponudi navesti svoje osobne podatke i adresu.

9. Ako natjecatelj uz ponudu ne priloži potvrdu o uplaćenoj jamčevini ili ponuda bude nepravodobno dostavljena, Komisija za provođenje natječaja za davanje na korištenje – u vlasništvo građevinskog zemljišta Grada Šibenika takvu ponudu će odbaciti posebnim zaključkom.

10. Ponuda se podnosi u roku od 15 dana računajući od dana objavljivanja natječaja.

11. Novi je vlasnik dužan platiti Gradu Šibeniku naknadu za dodijeljeno zemljište u roku od 15 dana računajući od dana primítka rješenja o dodjeli.

12. Ugovor o međusobnim pravima i obvezama dužan je novi vlasnik zaključiti s Gradom Šibenikom u roku od 8 dana od dana primítka rješenja o dodjeli.

13. Rješenje o raspisivanju natječaja objavljuje se u Šibenskom listu i oglašnoj ploči Grada Šibenika.

14. Natjecati se mogu sve fizičke i pravne osobe.

15. Najpovoljniji natjecatelj je onaj koji u usmenom nadmetanju ponudi veću naknadu, s tim da svaka nova ponuda ne može biti manja od 1% od početne cijene.

16. Ako najpovoljniji natjecatelj odustane od ponude nakon pravomoćnosti rješenja o najpovoljnijem natjecatelju gubi pravo na povrat jamčevine, a zemljište će se dati u vlasništvo sljedećem najpovoljnijem natjecatelju.

17. Sudionik u Natječaju koji ne uspije u Natječaju vratiti će se uplaćena jamčevina u roku od 8 dana od dana pravomoćnosti rješenja Komisije za provođenje natječaja.

18. Ponuda za natječaj šalje se poštom u zapečaćenom omotu s naznakom »NE OTVARAJ« za natječaj na području Lozovca – Tromilje.

19. Ponuda za Natječaj dostavlja se Komisiji za provođenje Natječaja za davanje na korištenje građevinskog zemljišta Grada Šibenika, Trg Pavla Šubića br. 2.

20. O danu i mjestu otvaranja ponuda svi natjecatelji koji dostave ponude bit će naknadno izvješteni.

KLASA: 944-05/94-01/4

UR. BROJ: 2182/01-94-1

Šibenik 27. rujna 1994.

GRADSKO VIJEĆE GRADA ŠIBENIKA

PREDSEDNIK
Zdravko Stančić, v.r.

PODUZEĆE ZA PROIZVODNJU I PROMET VINA, ALKOHOLNIH I BEZALKOHOLNIH PIĆA
59000 ŠIBENIK, Velimira Škorpika broj 2
Žiro-račun 34600-601-1770

IZ MATIČNOG UREDA

ROĐENI

Dobili kćer: Zoran Bračić i Danka Vrcić, Dinko i Lidija Lovrić, Milan i Marija Škiljo, Dane i Jasminka Lemač, Joz i Ljajde Koljedjaj, Darko i Alenka Bušac, Irfan i Mensura Tarić, Ante i Vesna Mandušić, Romeo i Vinka Antić, Miroslav i Antonela Bačić, Željko i Žana Kasap, Joško i Marica Šikić, Zoran i Marina Marin

Dobili sina: Božo i Irena Brajković, Jakov i Nedjeljka Vidović, Velimir Gović i Tatjana Višnjić, Dražen i Katarina Crlić, Ante i Stana Bumbak, Dinko i Suzi Šprlijan, Senka Talić, Velibor i Santina Gulin, Damir i Irena Senečić, Ante i Božena Pilizota

VJENČANI

Dušanka Škočić i Nikola Lemač, Ljilja Palibić i Ivica Rončević, Angelina Bisaku i Mladen Sukno, Dina Lovrić i Rudolf Kovač, Zdenka Gović i Marija Barišić, Ljilja Škobić i Damir Kosor, Ljilja

Ija Dugandžić i Stipe Gverić, Hajrije Šela i Aldo Radovčić, Snježana Celić i Ivan Baćak, Ivana Erceg i Joško Krečak, Davorka Peran i Mladen Mrdeža, Ankica Budanko i Zdravko Silov, Marijana Klarendić i Mladen Papak, Ljudmila Možaruk i Nedjeljko Klisović, Sandra Šuljak i Željko Jakolić, Gorana Mikulanđra i Ivica Đaković, Ines Copić i Neven Periša, Josip Markoč i Dalibor Jurčić, Sandra Ninić i Ivica Lukas, Jasna Bilajć i Marinko Šikić, Sandra Celić i Ivan Bunić.

UMRLI

Ante Juras (53), Ante Cukrov (56), Vice Gulin (75), Marko Bralić (66), Zorka Kunčić (85), Benka Huljev (66), Ana Zorić (87), Ivo Stošić (74), Ivan Pavelić (63), Josipa Višnjić (1), Ante Čaleta-Car (16), Milka Vrcić (71), Lovre Pražen (66), Ivan Rajčić (40), Petar Jurić (84), Kamilo Kolombo (86), Matuša Vlahov (74), Ana Gović (44), Luca Criljen (75).

ZAVOD ZA ZAPOŠLJAVANJE

SLOBODNA RADNA MJESTA

B.V.

Matije Gupca 53 A
Šibenik

— KNJIGOVODSTVENI POSLOVI
VŠS ili VSS ekonomist
— 1 izvr. na odred. vrijeme
pripravnik

ROK OGLASA do 12. 10. 1994.

— DALMAGARANT d.d.

K. Zvonimira 235
Šibenik

— STOLAR
KV stolar
12 mj. iskustva
— 5 izvr. na određeno vrijeme

ROK OGLASA do 12. 10. 1994.

— PORTOFINO s.p.o.

Trg na moru 3
Betina

— PRODAVAČ
KV prodavač
— 1 izvr. na neodred. vrijeme

ROK OGLASA do 12. 10. 1994.

— POLIPLAST d.d.

Bana J. Jelačića 13
Šibenik

— RUKOVODITELJ KONF. I TISKARE
VŠS ili VSS strojarska ili kemijska
— 1 izvr. na odred. vrijeme

ROK OGLASA do 12. 10. 1994.

— DOS d.o.o.

Šibenik

— REFERENT OSIGURANJA
VSS društvenog smjera ili prometno
cestovni smjer

— 1 izvršitelj na određeno vrijeme
pripravnik

ROK OGLASA do 12. 10. 1994.

— ABC AUTO

Bribirske knezova bb
Šibenik

— ADMINISTRATOR
SSS ekonomskog smjera
— 1 izvršitelj na odred. vrijeme
pripravnik

ROK OGLASA do 13. 10. 1994.

— JKP BUCAVAC d.o.o.

Primošten

— RADNIK NA GROBLJU
završena osnovna škola
— 1 izvršitelj na neodređeno vrijeme

ROK OGLASA do 13. 10. 1994.

— LJEKARNA ŠIBENIK

Stjepana Radića 56
Šibenik

— FARMAČEUT — PRIPRAVNIK
VSS dipl. inž. farmacije
— 1 izvršitelj na određeno vrijeme

ROK OGLASA do 13. 10. 1994.

— TLM-TV

Tvornica valjanih proizvoda
Šibenik

— VALJAČ VALJANOOG STANA
KV tehnička zanimanja
— 3 izvr. na određeno vrijeme

— REZAČ STROJEVA ZAVRŠNE OBRADE

KV valjač ili tehničko zanimanje
— 3 izvr. na određeno vrijeme

ROK OGLASA do 13. 10. 1994.

— ŽUPANIJA ŠIBENSKA URED ŽUPANA

— Predsjednik pododjela za računovođstvo
— 1 izvršitelj

— stručnog savjetnika

VII. stupanj stručne spreme ekonomskog usmjerenja, položen stručni ispit, 5 godina radnog iskustva

ROK OGLASA DO 12. 10. 1994.

— REMONTNO BRODORADILIŠTE ŠIBENIK

— POMOĆNIK DIREKTORA ZA EKONOMSKA PITANJA

VII. st. ekonomski fakultet
5 god. radnog iskustva na komercijalno-finansijskim poslovima

— 1 izvršitelj na neodređeno vrijeme

— RUKOVODITELJ ANALITIČKO-PLANSKE SLUŽBE

ekonomski fakultet
5 godina radnog iskustva na poslovima analize i plana

— 1 izvršitelj na neodređeno vrijeme

ROK OGLASA DO 8. 10. 1994.

— REPUBLIKA HRVATSKA

Ministarstvo finančija

— Finansijska policija

— INSPEKTOR FINANSIJSKE POLICIJE

VII. ili VI. stupanj pravnog, ekonomskog, tehničkog ili drugog odgovarajućeg smjera

— 2 izvršitelja na određeno — pripravnika

ROK OGLASA DO 8. 10. 1994.

MALI OGLASI

Tel. 35-600

</

U UVALI PANINKOVAC PROSLAVLJENA TROGODIŠNICA OSVAJANJA NEKADAŠNJIH SKLADIŠTA JNA:

»OPET ĆEMO AKO TRIBA«

P etog listopada prije tri godine, pod okriljem noći, grupa od tridesetak dragovoljaca iz Šibenika osvojila je skladišta muničije nekadašnje JNA u uvali Paninkovac, na Paklini. Tamo zaplijenjeno streljivo i oružje poslužilo je kasnije hrvatskim snagama diljem Hrvatske, na tek otvorenoj fronti domovinskoga rata. Taj dogadaj minule srijede proslavili su dragovoljci koji su na Paninkovcu, nakon osvajanja, ostali tri mjeseca, i sadašnji, profesionalni vojnici, časnici i dočasnici Hrvatske ratne mornarice kojima je službovanje na Paninkovcu postalo stalnim vojnim zadatkom tijekom ustrojavanja hrvatske oružane sile.

Na Paninkovcu su prohujale tri godine — u običnom životu beznačajno razdoblje u stvaranju nove države, kao što je Hrvatska, godine mnogih promjena. Kada je, uz

pomoć domoljuba koji su na Paninkovcu bili zaposleni u najvećoj mjeri kao „građanska lica na službi u JNA“ osvojeno to skladište, svaki je metak, pištolj ili strojna puška imala vrijednost zlata, a hrvatski su ratnici-policajci i vojnici u tek začetom ZNG-u jedva imali što obući, a nekmoli oružje za obranu. Marko Radnić, zapovjednik Paninkovca danas, i domaćin skromne proslave na kojoj su se susreli ljudi koji nikada nisu pomicljali da bi u ratu mogli nositi bilo što osim puške, odjeven je u besprijeckoru mornaričku uniformu (skladište je u međuvremenu, dospjelo u sastav HRM-a) i priča o vremenu kada mnogi dragovoljci jedva da su znali pucati, a kamoli rastaviti automatsku pušku »ciganiku«. Prošli bi kratak tečaj, znanje vrlo brzo stekli u vatrenom krštenju, a nosilo ih je srce i želja za slobodnom domovinom. I diš-

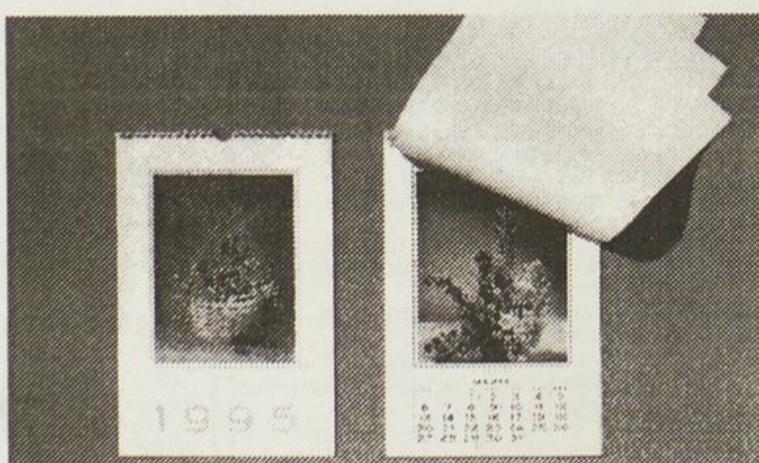
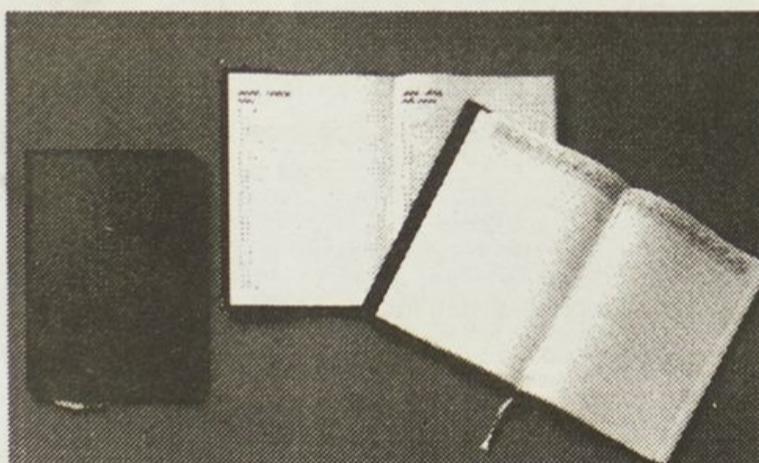

pet, onaj naš, šibenski, govori nešto kasnije Gojko Mikulandra, prvi zapovjednik osiguranja Paninkovca. Mikulandra je pomorac — za sebe kaže da je „već pomalo u godinama“ — dva odrasla sina, obojica su bili u vojski od prvih dana, stariji je jedan od zapovjednika u Skradinu, nadalje, već je godinama djed, i može reći da ima sve u životu. „Mogao sam ja, kada je zapucalo, pobjeći na more. Čitava je moja obitelj mogla otici negdje dalje od rata. Ali ne, tko bih ja bio da sam se povukao, da sve ovo nisam doživio, da u svemu ovome nisam sudjelovao s puškom u ruci. Konačno, „pobjegao“ sam na more nakon obraćuna s proljećarima 1972., čeznuo za samostalnom i slobodnom Hrvatskom, i naposljetku, sudjelovao u njenu stvaranju.“ Srce, prkos, dišpet i želja da se ubojice skrivene iza JNA uniforme otjeraju iz Hrvatske, nosila je i Stipana Bošnjaka, Šibenčanina iz Hercegovine zvanog Luburić. Bio je na Paninkovcu, kao jedan od starijih, kasnije ratovao u postrojbama HOS-a na Škabrnji i u Hercegovini, a uz neizbjegnu kravatu s hrvatskim grbom istaknuo je na reveru i Spomenicu domovinskoga rata. Tijekom rata je obolio, ali, govori — „nema sumnje da bih opet ratovao, ustreba li“. Me-

du starijima koji su prije tri godine osvojili Paninkovac, i držali ga u okruženju susjednih vojnih objekata u kojima je još uvijek bila JNA, jesu Ivan Grbeša (1934.) i njegov vršnjak Ante Rupić, koji je svojim kamionom prevozio granate. Grbeša je uspio privoliti Zdravka Stančića da ga, iako je »prošao godine«, primi za zapovjednika straže na Paninkovcu — i nije se prevario. Tu je bio i šibenski kipar Ale Guberina, čiji je kaić »Greta« redovito nabavljao svježu ribu. Kao anedota, medu momcima se prepričavalo kako je »Greta«, s Guberinom i Mikulandrom, naoružanim dvjema lovačkim puškama, zaustavila švedski tanker koji je »izmještao« JNA u Kanalu. Što je danas s onim prvim borcima koji su osvojili Paninkovac? Neki su prošli mnoga ratišta, neki su ostali u vojski, kao i Edi Dželalija, koji je postao mornaričkim časnikom, a neki su se vratili u svoje tvrtke i ratuju sa svakodnevnim životnim obvezama. Mnogo je pjesama bilo otpjevano na proslavi, uz harmoniku Danka Barića i prvi tenor Borisa Štrkalja, mornaričkoga časnika. I sve kao da su imale zajednički refren: »Opel ćemo ako triba«.

B.P.

(Snimio: V. POLIĆ)

POSLOVNI TRODJEMLNI KALENDARI
STOLNI I ZIDNI KALENDARI • ADRESARI
ROKOVNICI • KEMIJSKE OLOVKE • SATOVI
PRIVJESCI • UPALJAČI • NOVČANICI • AKTOVKE
SA UTISNUTIM ZAŠTITNIM ZNAKOM VAŠE FIRME !

Bliži se vrijeme darivanja !
Izaberite pravi poklon za svoje
sadašnje i buduće poslovne prijatelje,
za svoje suradnike i djelatnike.
Za narudžbe i uplate do 31.10.94
odobravamo extra popuste.

Posjetite nas na prezentaciji

**POSLOVNE GALANTERIJE I
BOŽIĆNO-NOVOGODIŠNJIH
POKLONA**

**u srijedu, 12.10.94
u vremenu od 9 do 15 sati
u Hotelu JADRAN - ŠIBENIK**

Graflex

SPLIT, Sukoljanska 43
tel: 058 355-311
tel/fax: 058 585-713